

ΝΕΡΟΣΥΡΜΗ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Νεροσυρμή

Πρώτη έκδοση, Άθήνα 2002

ISBN 960-353-099-9

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία και έκτύπωση:
Τυπογραφικό έργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Άθήνα, Τηλ. 010 360 55 32, Fax 010 36 37 304

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

ΠΡΟΧΟΡΟΣ Α.Ε., Σταδίου 44, 105 59 Άθήνα

Τηλ. 010 32 15 561, Fax 010 32 19 757

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΝΕΡΟΣΥΡΜΗ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικὰ ιδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἐκδοσὴ), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἐκδοσὴ), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχὴ, Ἀθήνα 1991.
Στὴν δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ἦγρὰ τοπία, Ἀθήνα 1994.
Τεφρὲς ἀκτές, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῆ ἀλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἐκδοσὴ), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεία χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὀμβρία ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.

Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἐπιχείρημα.

X. Βλαβιανός

ΟΙ ΛΕΠΤΟΔΕΙΧΤΕΣ

Σχοινιά οί λεπτοδειχτες

μαζεύουν τόν όρίζοντα

σέ ρυθμό σχεδόν άνεπαίσθητο.

‘Ο χρόνος πού μάς άπομένει δέν άντέχει

άλλους άνεύθυνους χειρισμούς

μήτε περαιτέρω άναβολή τών καιρίων

ad calendas graecas.

‘Ο χρόνος πού μάς άπομένει είχε συμμαχήσει

άπ’ άρχής με τήν καταγίδα

πού ήταν πάντα στό πρόγραμμα·

τώρα δέν μένει παρά νά δοῦμε

σέ ποιό σημείο τής διαδρομής

θά αίφνιδιάσει.

‘Ο χρόνος πού μάς άπομένει μπορεί νά έγκυμονεί

χιλίες εύχάριστες έκπλήξεις,

δέν θά μπορέσει όμως νά ξεφύγει

τό άνεπίστροφο

τούς λεπτοδειχτες πού συνεχώς

μαζεύουν τόν όρίζοντα.

Sydney-Brighton Le Sands 11-1-2001

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Τὸ φῶς πὸ γέννησε τὸ ἡλιοβασίλεμα
ἀνέτρεψε ὅλους τοὺς νόμους
τῆς Φυσικῆς.

Μὴν ψάχνετε ἄλλο λοιπὸν ματαίως
γιὰ ἀντι-κείμενα
ὁ ἥλιος θέλησε νὰ συντήξει τὰ πάντα
σὲ μιὰ ὑπερούσια τούρτα
καὶ μὲ σβησμένα τώρα τὰ στεγανὰ τῶν σχημάτων
ὅλα ἀναδύθηκαν συγκείμενα
τῆς κορυφαίας στιγμῆς.

Μ' ἄλλα λόγια
στὸ ἡλιοβασίλεμα
ὅλα ἓνα τίποτα
ἢ ὅλα χρυσάφι.

Sydney-Brighton Le Sands 14-1-2001

ΣΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΚΕΝΟ ΑΕΡΟΣ

“Ήξερε πώς δὲν ἦταν πλέον ζωντανός
μὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸν πάρουν καὶ γιὰ πεθαμένο.

Μάριος Μαρκίδης

“Όλα τριγύρω συνεχίζονται σὲ ρυθμὸ
ρουτίνας·
δὲν λέω πιὰ συμ-βαίνουν,
θὰ τοὺς ἀναγνώριζα ἀκόμη
δράση ἐνεργητικὴ
ἀπ’ τὴν ὁποία πρὸ πολλοῦ γυμνωθῆκαν
ιδίως ἀφ’ ὅτου ἔπαυσαν νὰ ἐμπνέουν
στοιχειώδη αἰσιοδοξία γιὰ ἐπιβίωση.
Συνεχίζονται λοιπὸν παθητικὰ
οἱ σκηνές τοῦ δρόμου
καθὼς κι οἱ ἀθέατες λειτουργίες στὰ σώματα
ζώντων ὀργανισμῶν
μὲ τὴν ἴδια ἀνευθυνότητα ποὺ ἀλλοιώνονται
στὰ συμπαγῆ πετρώματα
οἱ ποσότητες τῶν ἀργῶν μετάλλων
χωρὶς κανεὶς νὰ καταγγέλλει μεγαλοφώνως
τὴν πλήρη ἀμηχανία στὶς προεκτάσεις
τοῦ ἐν γένει τοπίου.
Πῶς ὅμως νὰ μιλήσεις γιὰ ἀ-μηχανία
σὲ κινήσεις ποὺ θεμελιώνονται
στοὺς νόμους τῆς Φυσικῆς
ιδίως ὅταν ξέρεις ὅτι ὁ τροχὸς ἐξακολουθεῖ νὰ γυρνᾷ
ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα
νὰ γυρνᾷ μάλιστα ἐπ’ ἀόριστον
μακάβρια μηχανὴ
στὸ ἀπόλυτο κενὸ ἀέρος!

Sydney-Brighton Le Sands 26-1-2001

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

“Όσο κι ἂν τὴν ἀγάπησαν
τὴ θάλασσα
δὲν ἔπαψαν στιγμὴ νὰ τὴν φοβοῦνται
ἀκόμα κι οἱ θαλασσινοί.
Γνωρίζουν ἀπὸ πρῶτο χέρι
πῶς δὲν τὴν ἐπηρεάζει
μόνο ἡ σελήνη ἐξ ἀποστάσεως
μήτε οἱ ἀλῆτες ἀέρηδες κι ἄλλα στοιχεῖα
τῶν τεσσάρων ἐποχῶν.
Τὴν κυβερνᾷ πρωτίστως σὰν ἐσωτερικὴ αἱμορραγία
ὁ ἀπρόβλεπτος πυρετὸς
ἀπὸ τοῦ ἔσχατου βυθοῦ τὰ σπλάχνα
καθὼς σύρονται τὰ θεόρατα ρεύματα
κυλινδούμενη γενειάδα τοῦ Ποσειδῶνα.

Sydney-Carss Park 27-1-2001

ΣΤΟ ΔΕΙΛΙΝΟ ΜΙΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μαζεύοντας χρήματα
καὶ μὲ τρεμάμενα χέρια
κόπτονταν νὰ τὰ πολλαπλασιάσουν
χωρὶς ἀποχρῶντα λόγον.
Αὐτὸς διψοῦσε μόνο λέξεις
ψηφίδες τῆς γλώσσας του
πὺ ξέπεσαν ἢ ξεχάστηκαν
ἀσπαίροντα χρωμοσώματα
στὸ δειλινὸ μιᾶς ἐποχῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 3-2-2001

ΜΝΗΜΗ

Ἔβαφε τὰ μαλλιά του σ' ἓνα χρώμα ἀνάπαιστου.
Μάριος Μαρκίδης

Μνήμη δὲν εἶναι μόνο τὸ μυαλό μου,
εἶναι κι ὅσα κρατοῦν τ' αὐτιά
καὶ τὰ μάτια μου
μαζὶ μὲ τὰ ρουθούνια
τίς θηλές τῶν δακτύλων...
γιὰ νὰ μὴν ἐπικαλεσθῶ ἀπ' τὸ τίποτα
τὰ τριχοειδῆ ἀγγεῖα στὴ γλώσσα
κι ὅπου ἄλλοῦ διαθέτω βλεννογόνους.
Μνήμη θὰ βρεῖς ἀκόμη σ' ὅλους τοὺς πόρους
ὄρατους ἢ ἀόρατους διὰ γυμνοῦ
ὀφθαλμοῦ
στὰ μαλλιά καὶ τὰ νύχια μου
σ' ὅλα ἐπὶ τέλους τὰ κύτταρα
τοῦ ἥρωϊκὰ διάτρητου
πήλινου κορμιοῦ μου.

Sydney-Brighton Le Sands 4-2-2001

ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ ΑΝΑΙΜΑΚΤΗ

Κλειστός κι απόψε ο ορίζοντας
απρόβλεπτα συνεφιασμένος,
λαιμητόμος αναίμακτη
για τους ευαίσθητους.

Sydney-Brighton Le Sands 5-2-2001

ΚΑΘΕ ΛΕΞΗ

Κάθε λέξη πού ξέφυγε τὸν κλοιὸ τῶν ὀδόντων
ἂν δὲν ἦταν λευκὸ περιστέρι
εἰρήνη καὶ φῶς
θά 'ναι κοράκι πού κάθε λεπτὸ
θά μορφάζει πιὸ μαῦρο·
θά ζητᾶ νὰ σπαράξει
καινούργια πτώματα —
καμμιά σχέση με τὸ Raven τοῦ Πόε.

Sydney-Redfern 8-2-2001

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ

«Φεῦγε καὶ σώζου»
(Πατερικόν)

Κάποτε ἡ ἀφέλεια ἦταν ἀρετή
οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων ρυθμίζονταν
μόνο ἀπ' τὴν αὔρα τῆς ψυχῆς
ποὺ δρόσιζε τὸ φυλλοκάρδι
ὅπως ὁ ζέφυρος σέρνει τὸ φτεροῦ
τοῦ γλάρου
καὶ κάνει νοσταλγία τὸν ὀρίζοντα.
Κάποτε ὁ δρόμος τῶν πολλῶν
μᾶς ὁδηγοῦσε
σὲ κάποιες ὀπωσδήποτε διεξόδους ὑδάτων·
σήμερα γιὰ νὰ σώσεις τὰ ροῦχα σου
γυρεύεις συνεχῶς παρακαμπτήριο.

Sydney-Brighton Le Sands 15-2-2001

Η ΘΛΙΨΗ ΤΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

*Σὲ μιὰ ἐποχὴ πού προχωρεῖ
προοδευτικῶς ὀπίσω.*

T. S. Eliot

Σήμερα δὲν ὑπάρχουν ἀθῶοι.
Ἐπάρχουν μόνο τίμιοι.
Κι ἀκόμη πιὸ λίγοι γενναῖοι.
Ὅσοι φωνάζουν κατάμουτρα
στὰ σκιάχτρα τῆς πασαρέλας:
Ζῆ Κύριος ὁ Θεός!

Sydney-Redfern 15-2-2001

ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΑΝΕΜΩΝ

Ἄπλῃ ραγισματιᾷ στὸ τζάμι
γραφικὴ παράστασις ἐποποιῆς βουβῆς
κινδύνεψε νὰ μείνῃ ἀθησαύριστη
λόγῳ ὑπερβολικῆς ἡλιοφάνειας
σ' ἓνα ἐλάχιστο ἐμβαδὸν
τοῦ πιὸ πρόσφατου χρόνου.
Ποιὸς θὰ κρατοῦσε ἐν στενογραφίᾳ
ἄνισες μάχες ἀνεπίσημες
ποὺ δίδονται νυχθημερὸν
κι ὅταν ἀκόμη δὲν σπάζουν κρύσταλλα;
Ἄνεπηρέαστους δὲν μᾶς ἀφήνουν
οἱ ἀντιστάσεις ἀψύχων
μήτε οἱ κλυδωνισμοὶ ἀνωνύμων ἀνέμων
ἀπ' τὰ Ἡλύσια πεδία
ὡς τίς πλατεῖες καὶ τίς λεωφόρους
ἱστοσελίδων.

Sydney-Brighton Le Sands 17-2-2001

ΣΥΖΥΓΙΕΣ

Ἄνθος καὶ κάλυκας
νύχι καὶ δάχτυλο
ψυχὴ καὶ σῶμα.
Ποιὸς θὰ μᾶς πεῖ
τὸ σύνορο
ταυτότητας - ἑτερότητας;

Brighton Le Sands 21-2-2001

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

Τοῦ ἴπαν: «Στόν ὕπνο σφίγγεις ὑπερβολικά
τὰ δόντια
γι' αὐτὸ φαγώθηκε πρόωρα
ἡ κάτω ὀδοντοστοιχία».

Ἀπάντησε: «Φαίνεται γίνεται ἀπ' τὸ φόβο
μὴ μοῦ φύγει λόγος ἀπερίσκεπτος».

Sydney-Brighton Le Sands 28-2-2001

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΑΤΕΛΕΣΤΗ

Τὸ σχέδιο εἶναι τὸ ὄριο τοῦ χρώματος.

N. Ἐγγονόπουλος

“Ὅσες φορές κι ἂν ἐπανερχομαι
νὰ πῶ
τὸ μυστικὸ πού μὲ κρατᾶ
κι ἐπιβιώνω
δὲν βρίσκω καθοριστικὴ λέξη
ἐπαρκὲς σχῆμα
κατάλληλη δόση σὲ χρῶμα καὶ φῶς.
Πῶς νὰ προκύψει εἰκόνα ἀρτιμελῆς
τῆς ἀενάως ἀναδυόμενης Ἀφροδίτης
ἀπὸ:

τὸν θαλερὸ λειμῶνα τῶν συναισθημάτων
τὸ θάμβος τῶν ὀξυδερκῶν ὀνείρων
τὸ ἄλγος τῶν νηπτικῶν φαντασιώσεων;
Γι’ αὐτὸ μιὰ μόνο ἀκόμη κραυγὴ
ἐκ βαθέων:

*Ποίηση, ὁ συνεχιζόμενος ἐξαγνισμὸς
τῆς ἄρρητης ἐπιθυμίας.*

Sydney-Brighton Le Sands 3-3-2001

Η ΔΙΑΦΟΡΑ

Καταβυθίζομαι δὲν σημαίνει
ἔπαψα νὰ βλέπω·
σημαίνει τώρα μπορῶ νὰ θεῶμαι
μακρόθεν.

Κι ὅποιος δὲν βλέπει τὴν διαφορά
θὰ πεῖ πὼς πλέει ἀκόμη στὴν ἐπιφάνεια
δέσμιος τῶν συνθηκῶν τοῦ ἐπιπολῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 3-3-2001

ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Πρῶτα μᾶς εἶπαν εἶναι ὑδρατμοὶ
βιομηχανικὰ ἀπόβλητα
καπνοὶ ἀπὸ μακρινές φωτιές
ρινίσματα καὶ σκόνες,
κι ἐμεῖς τὰ βλέπαμε τεράστιες σακοῦλες
ἀκανόνιστες
καθὼς ὁ ἄνεμος τὶς ἔσερνε
νὰ καθαρίσει ὁ τόπος.
Ρωτήσαμε ὅσους μάζευαν σκουπίδια
τὴν αὐγὴ
πρὶν ξαναρχίσει ὁ βέβηλος ρυθμὸς
μὲ νικητὲς καὶ ἡττημένους
κι ἐκεῖνοι ἦταν πού μᾶς εἶπαν πῶς τὰ σύννεφα
εἶναι τὰ λόγια πού ἔμειναν ἀκατανόητα
κουβάρια φαντάσματα
στὸν αἴθριο οὐρανό.

Sydney-Brighton Le Sands 6-3-2001

ΟΛΙΓΑΡΚΕΙΑ

Σταμάτησε τὸν θάμνο νὰ θροῖζει
πού πάει νὰ σὲ τρελάνει ἀπὸ ζήλεια
ἐσένα πού δὲν τὸ μπορεῖς.
Πάρε βαθειὰ ἀνάσα κι ἄπλωσε τὰ χέρια
καθέτως στὸν ὀρίζοντα
καὶ μὴ λυπᾶσαι πού δὲν φτάνεις
νὰ τὸν ἀκουμπήσεις.
Τὸ θαῦμα πάντα πολλαπλασιάζεται
ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόσταση
πού μᾶς χωρίζει.

Sydney-Botany/Redfern 6-3-2001

ΤΑΦΟΣ ΑΣΥΛΗΤΟΣ

Ὁ ὕπνος

ἄυλο δῶρο τοῦ Θεοῦ ἀπρογραμμαμάτιστο
τροφὴ καὶ φάρμακο γλυκὸ
στὶς συνεχεῖς φθορὲς τῶν παρορμήσεων.
Συχνὰ προσπάθησαν νὰ σοῦ τὸ μα-
ταιώσουν
κακοῦργοι ποὺ σ' εἶχαν ἤδη προηγου-
μένως ληστέψει
ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα ἀγαθὰ.

Ὅμως ἐσὺ ἀσύλητος

σὰν τάφος Μακεδονικὸς
δὲν τοὺς φοβᾶσαι.

ἄρκει ποτὲ νὰ μὴ χάσεις τὸ βλέμμα σου
τὸ ἱλαρὸ
ἀκόμη κι' ὅταν εἶσαι κατὰ μόνας.

Κι' ὅσο γιὰ τὰ ὑπόλοιπα

εἶναι δουλειὰ τοῦ Μορφέα νὰ κατατροπώνει
μορφὲς ἀποτρόπαιες.

Sydney-Brighton Le Sands 10-3-2001

ΛΙΘΟΙ ΚΑΙ ΠΛΙΝΘΟΙ

Ἄδικο θά 'ταν νὰ νομίσεις τὸν τοῖχο
τυφλὴ ἐπιφάνεια-ράχη γυρισμένη
κόντρα στὴν ἴδια τὴν ζωὴ
λὲς κι εἶχε πάει νὰ σοῦ κλείσει τὸν
ὀρίζοντα
ἐπιβάλλοντας καθεστῶς ὀμηρίας.
Πίσω ἀπ' τὸ κατακόρυφο ἰσόπεδο ἐπίχρισμα
μὴν παραλείψεις νὰ δεῖς
λίθους καὶ πλίνθους ζωντανούς ἐν ἐγρη-
γόρσει
σὰν μεταμφιεσμένες χανούμισσες
ποὺ παραδοκοῦν γιὰ τὸ βλέμμα σου
ἀπὸ καφασωτὸ γυναικωνίτη.
Ἔτσι θά 'χεις εὐρύνει τὸν κύκλο τῶν συνομιλητῶν
σὲ νοερὸ διάλογο
συνομιλία χωρὶς λόγια.

Sydney-Brighton Le Sands 17-3-2001

ΤΑ ΑΝΕΠΙΑΝΟΡΘΩΤΑ

Μᾶς εἶπαν θὰ μᾶς ἔδιναν
μιά δεύτερη εὐκαιρία
νὰ φτιάξουμε ὅσα σπάσανε
στήν πρώτη δοκιμή.
Ἄργότερα προφασιστῆκαν πὼς τὸ
ξέχασαν.
κι ἐμεῖς ὥστόσο εἴχαμε γεράσει.

Sydney-Brighton Le Sands 24-3-2001

ΕΠΟΣ ΣΑΦΩΣ ΚΥΚΛΩΠΕΙΟΝ

Ὅχι πρὸς Θεοῦ ὀλόκληρες φράσεις
ὁ λόγος τότε γίνεται
ὑπὲρ τὸ δέον ἀπαιτητικός.
Πάει νὰ ἀπομυθεύσει τὴν μαγεία
τῶν ἤχων
καθὼς πέφτουν μέσα σὲ τάσι ἀσημένιο.
δάκρυα σὲ ἀπόσταση τόση πού νὰ μὴν
ἐπιτρέπει τὴν ἐπαφή
ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἐπιζήσουν
τέλειες τελείες σὲ παράταξη
ἔπος σαφῶς κυκλώπειον,
εἴρμος ἀποσιωπητικῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 24-3-2001

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΜΟΥ

Ξεκούμπωτες νά τρέχουν στο χαρτί
σαν τὰ παιδιά
πού παίζουν ξεβράκωτα στο γρασίδι·
άνιδιοτελείς καί άθῶες σαν κι εκείνα
μέ τήν ὄραση μαγεμένη
μόνο στο πράσινο.

Sydney-Brighton Le Sands 26-3-2001

ΟΙ ΠΙΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟΙ

Ξέροντας πώς ὁ πόνος περίσσειψε
μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων
οἱ πιὸ φιλότιμοι δὲν τολμοῦν νὰ σκεφτοῦν
γιὰ τὸν ἑαυτό τους ἑνὸς λεπτοῦ εὐτυχία
ὅπως λέμε ἑνὸς λεπτοῦ σιγή
μήτε τολμοῦν νὰ προσευχηθοῦν ὅπως ἄλλοτε
«ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς».

Ἄλλοι πᾶνε πιὸ πέρα καὶ ζητοῦν
νὰ τοὺς χαρίσει ὁ Θεὸς μιὰ νόσο ἀνίατη
νὰ τὴν γνωρίσουν πάνω στὸ πετσί τους
χωρὶς πανικὸ
πρὸ πάντων δὲ νὰ μὴν τὴν ὀνομάσουν ποτὲ
νόσο ἐπάρατο,
ἀκόμη κι ἂν τυχὸν λιποψυχῆσουν
μιὰ καὶ τὴν κουβαλοῦν πρὶν ἀπ' αὐτοὺς
ἄνθρωποι πάσης ἡλικίας καὶ φυλῆς
καθὼς καὶ ζῶα πάσης συνομοταξίας
σ' ὄλο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.
Γιὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ πλάσματα ποιὸς θὰ σταθεῖ
μάρτυρας ἀκαταίσχυντος
νὰ τὰ στηρίξει καταθέτοντας εὐόρκως
ὅτι παρ' ὅλα ταῦτα ζῆ Κύριος ὁ Θεός;

Sydney-Brighton Le Sands 26-3-2001

ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ

“Όταν τὰ ὄρνεα φωνάζουν σὰν παιδιά
δραπετεύει τὸ φῶς ἕως τὸν Ἄδη.
Τὸ νερὸ παχύρρευστο σὰν ὑδράργυρος
καταργεῖ τὸ καθεστῶς συγκοινωνούντων ἀγγείων.
Κι ἡ νύχτα δίχως ἔλεος
οἰκειοποιεῖται τὶς διαστάσεις
ἀχανοῦς στερεώματος.

Sydney-Brighton Le Sands 28-3-2001

Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

Μισὸ καὶ κρεμασμένο ἀνάσκελα
στὸν οὐρανὸ
σχηματίζοντας ἐξήντα μοιρῶν γωνία
ἐπικαλεῖται τὸν ἐρχόμενο ἀστέρα
τὸν πρωῖνὸ
ξορκίζει τὴν ἐνδεχόμενη θεομηνία.

Sydney-Brighton Le Sands 29-3-2001

SYDNEY

Τόση ἡ μαγεία ἀπ' τὸ ἀεροπλάνο
ποῦ δὲν μπορῶ νὰ ξεχωρίσω τὰ ἐπὶ μέρους
ἀπ' τὸ ἐρωτικὸ σύνολό σου.
Βλέπω μονάχα δρόμους τεντωμένους σὰν φίδια
ἀγέρωχους συγχρόνως καὶ ἀνεκτικούς
στὴν δοτὴ μακαριότητά τους.
Πλατεῖες σὰν διεσταλμένο χαμόγελο
ποῦ ἐπισκιάζουν ἀσυναισθήτως
τὰ γειτνιάζοντα κτίσματα.
Παραλίες καὶ ὄρμους ὅπου ἡ ρευστότητα
καὶ τὸ γαλάζιο
ἀντιπαλαίου τὴν ἀρραγῆ σταθερότητα
τοῦ βυθοῦ
σ' ἓνα φῶς ποῦ ὑποχωρεῖ σὲ ἀχλὺ
ὡς λιτανεία Φιλαρμονικῆς Ὀρφανοτροφείου.

Sydney-Melbourne 31-3-2001

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ RODIN

Τίποτε δὲν μὲ συγκίνησε τόσο
ὅσο ὁ σκεπτόμενος ἄνθρωπος,
ἤγγουν ὁ σκαπτόμενος πηλός.

Sydney-Melbourne 31-3-2001

ΣΧΗΜΑΤΑ = ΜΙΚΤΑ ΤΕΧΝΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

Ἐκεῖ πού συναντήθηκαν εὐθεῖες καὶ τεθλασμένες
καμπύλες καὶ κυρτώματα καὶ κύκλοι ὀλιγαρχεῖς,
στὸ τέλος ἐπεκράτησαν ὀξεῖες περισπωμένες
παίζοντας ἡγεμόνες καὶ ὑποτελεῖς.

Sydney-Brighton Le Sands 5-4-2001

ΟΙ ΤΕΩΣ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ

Εἶχε νυχτώσει.

Τὸ κρύο πάλευε ὅλο τὸ ἀπόγευμα
μὲ ἐξασθενημένες ἀκτίνες τοῦ ἥλιου.

Ἐν τέλει κατόρθωσε νὰ ἐπιβληθεῖ κατὰ κράτος
ὄχι μονάχα στὸ δρόμο
ἀλλὰ καὶ στὰ τζάμια τῶν παραθύρων.

Οἱ λίγοι διαβάτες τώρα κυκλοφοροῦσαν
αἰφνιδίως θορυβημένοι.

Δὲν προλάβαιναν νὰ ἀντιτάξουν ἄλλη ἄμυνα
παρὰ νὰ συντομεύσουν τὸ βῆμα
γιὰ τὶς πρῶτες βοήθειες

στὴν στοιχειώδη θαλπωρὴ ὁποιασδήποτε στέγης.

Αὐτὸς ἀλλοίμονο ὁ ρυθμὸς

μὲ τὸν ὁποῖο ἀνατρέπονται ἀδιαμαρτύρητα
οἱ τέως βεβαιότητες τοῦ παρόντος κόσμου.

Sydney-Redfern 1-4-2001

ΔΟΚΗΤΙΣΜΟΙ

Παίρνοντας τὸ σχέδιο γιὰ κορμὶ
καὶ τὸ χρώμα γιὰ ἔνδυμα
εἶδες δυὸ φορές μισή τὴν ἀλήθεια.
Ἄσε ποὺ δὲν κατάλαβες πόσο συχνὰ
τὸ κύριο εἶναι τὸ φευγαλέο!

Sydney-Brighton Le Sands 7-4-2001

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Ήταν πού ήταν πένθιμο τὸ δειλινὸ
καθὼς βουτοῦσε ὁ ἥλιος
πέρασες κι ἐσύ χωρὶς νὰ χαιρετήσεις
λές κι' ἓνας λόγος ἀπλὸς θὰ σὲ δέσμευε
σ' ὁποιαδήποτε ὑποχρέωση.
Τόσο λοιπὸν ἀκρίβηναν τὰ λόγια
καὶ φτήνηναν τὰ πρόσωπα;
Κι ὅμως, ὅλοι κι ὅλα τριγύρω
προπαγανδίζουν ἀναιδῶς
«Μιὰ εἰκόνα - χίλιες λέξεις»!

Sydney-Brighton Le Sands 14-4-2001

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΨΈΜΑ

Δέν ἦταν ψέμα ἡ ὀμορφιά σου
κι ἄς τὴν ἔχασες νωρίς.
Ἴσως μάλιστα πρέπει νὰ σοῦ πῶ
πὼς ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὴν ἔχασες
τόσο πρόωρα
ἔχεις μιὰν ἀπόδειξη ἀκόμη
γιὰ τὸ πόσο ἀληθινὴ ἦταν
ἡ ὀμορφιά σου.

Ἄνθη ποὺ δὲν μαραίνονται
καὶ δὲν φυλλορροοῦν
εἶναι τὰ ψεύτικα μόνο.

Τί νὰ θαυμάσεις στὴν ἀράγιστη ἐπιδερμίδα
στὴν στιλπνὴ ἐπιφάνεια
ποὺ δὲν μπόρεσαν ν' ἀνασάνουν
μήτε μιὰ ἠλιαχτίδα;

Τί νὰ ζηλέψεις ἀπὸ τὴν μόνιμη ἀγκύλωση
ἄψυχων μελῶν;

Τὰ πλαστικά σώματα δὲν ἀποσυντίθενται
σπάζουν ἀκαριαῖα
καὶ βρυκολακιάζουν...

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2001

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ

Δέν λές ποτέ στή Μάνα τί νά κάνει.

Rita Dove

Ἡ μάνα ἔρχεται κομμένη καὶ ραμμένη
ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ
κι ἀλλοίμονο σὲ κείνον ποὺ θὰ τὴν ἀμφισβητήσῃ.
Δέν ἐκδικεῖται ἡ μάνα μήτε ἀντιδικεῖ
ἡ θύμησή της ἐλέγχει χωρὶς λόγια
μὲ τὸ σβηστὸ κανδήλι
μὲ τὰ ξεραμένα λουλούδια τοῦ τάφου της.

Brighton Le Sands 2-5-2001

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΚΑΡΥΑΤΙΔΑ

Καί ἡ παρατεταμένη εὐγένεια στήν κίνησή της.

E. Pound

Τὸ βῆμα σου σὲ πῆγαινε μπροστὰ
ὅμως ὁ ἄνεμος τράβαγε τὰ μαλλιά σου πίσω·
θύμιζες τὸν λεπιδοφόρο γυάλινο Δρομέα
τοῦ Κοτρώτσου
ποὺ μὲ τὸ βλέμμα ὄχι ἀπλῶς ἀπέναντι
ἀλλὰ στὸ ἀνεξιχνίαστο βάθος τοῦ ὀρίζοντα
ὀργώνει χρόνια διαγωνίως τὴν Ἀθήνα
σὰν τὸν ἴδιο τὸν ἄνεμο
καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν κινήθηκε ἓνα χιλιοστὸ
ἀπ' τὴν παγιωμένη ἀρετὴ τῶν ἀγαλμάτων.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-2001

ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟΝ ΦΡΑΧΤΗ

Μὴν ἀνεμίζετε μαντήλια στὸν ἄνεμο
θὰ ζηλέψουν οἱ παπαροῦνες πού δὲν πρό-
λαβαν ν' ἀνοίξουν.

Ποιὸς εἶναι ἰκανὸς ν' ἀντισταθεῖ
σὲ μιὰ ἐνδεχόμενη συνωμοσία
κόκκινου καὶ μαύρου;

Τὰ βήματα τοῦ ἔρωδιοῦ στὸ λιβάδι
πρωτοβουλίες μετρημένες καὶ σιωπηλές
πραγματοποιοῦνται μὲ κάθε ἐπιφύλαξη.

Ἀκούσαμε ποτὲ διαπληκτισμοὺς
ἀνταλλαγές ρυπαρῶν ἐπιθέτων
μεταξὺ παραστρατημένων πτηνῶν
καὶ περιπολοῦντος Ἀποσπερίτη;

Δὲν εἶναι ὅπωςδὴποτε εὐαισθησία ἰθαγενῶν
τὸ νὰ ρίχνουμε κάπου-κάπου μιὰ ματιὰ
πίσω ἀπ' τὸν φράχτη.

Δὲν ἀποκλείεται νὰ ξαναγράψουμε
τὸ Ἀλφάβητο

μὲ νέα στοιχεῖα

φωνήεντα, σύμφωνα καὶ πολλὰ συριστικά.

Sydney-Brighton Le Sands 3-5-2001

ΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΡΙΦΟΥΣ

*Τίποτα καινούργιο παρά μόνο ἡ ἀμάθειά τους
χρόνια πάθηση.*

E. Pound

Λατρεύουν ἓνα πρωτόγονο σαδισμό
σβήνουν τὸ φῶς πού συντηρεῖται
σὲ ἀρχαῖα βιβλία
δὲν ἐπιτρέπουν στὰ νεογνά νὰ θηλάσουν
βλασφημοῦν τὸ Θεὸ τῆς Ἀποκαλύψεως
ὡς Νάρκισσοι χλευάζουν τοὺς Νεκρούς.

Sydney-Brighton Le Sands 4-5-2001

Η ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Χόρτο ἐνάντια στο γρανίτη.

E. Pound

Κανείς ὡς τὸ τέλος δὲν ξέρει ποιὸ στρατόπεδο
ὕπηρετεῖ
ἂν δὲν σαλπίζει Ἄγγελος Κυρίου
τὴ λήξη τοῦ Δράματος.
Μονάχα ὅσοι πρόλαβαν νὰ ταπεινωθοῦν
ἐθελουσίως
γιὰ νὰ μὴ γίνουν πρόσκομμα μήτε στὰ ἔρπετὰ
μποροῦν νὰ περιμένουν ὕπνο ἀδιατάρακτο
ὡς τὴν Δευτέρα Παρουσία,
χόρτο ἐνάντια στο γρανίτη.

Redfern 4-5-2001

ΣΤΟΝ EZRA POUND

Τὰ δάχτυλά Σου ἁγιασμένα ἀπὸ καιρὸ
καὶ πρὶν ἀπ' τὴν παραφροσύνη
ποῦ Σὲ ὀδήγησε στὴν ποίηση τῶν ἐσχάτων.
Ἄφήνω κείνους ποὺ μίλησαν γιὰ φασισμό
τῆς σταυρωμένης σάρκας καὶ ζωῆς Σου
καὶ μοῦ ἀρκεῖ τὸ ὠκεάνειο βλέμμα τῶν τελευ-
ταίων ἡμερῶν
ἢ ἀπέραντη εὐγένεια τῶν ἀπλωμένων δακτύλων Σου
σὰν νὰ ἔχες ἤδη κοιμηθεῖ
πολὺ πρὶν ἀπ' τὴν κοίμησή!

Sydney-Redfern 4-5-2001

ΜΑΚΡΥΝΟ ΑΠΕΙΚΑΣΜΑ

Παράθυρο φωτισμένο μέσα στη νύχτα
μὲ κάδρο τὸ ἀπροσδιόριστο πηχτὸ σκοτάδι
μακρυνὸ ἀπείκασμα ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ
πάνω ἀπ' τὸ μετακατακλυσμιαῖο Ἄραράτ
τῶν ἐφιαλτικῶν ἀναμνήσεων.

Βέβαια, ἐμεῖς τὸ ξέραμε ἀπὸ καιρὸ
κι ἄς τὸ ἀγνοοῦσαν οἱ θίασοι τῶν Φιλοσόφων:
Τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ δὲν ἀναπαύεται πουθενὰ
ὅσο ἐκεῖ πού δὲν φέγγει τίποτε ἄλλο.

Sydney-Brighton Le Sands 6-5-2001

ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ ΕΥΤΕΝΩΝ

«Ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς
δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.»

Ἰωάν. 16,2

Τὰ κομμένα γαρύφαλα
δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ μικρὴ βαρβαρότητα
ποὺ πραγματοποιήθηκε ἀθόρυβα
στὴν ἄκρη τοῦ κήπου.
Ἦταν συλλογικὸς ἀποκεφαλισμὸς
ἀπὸ βέβηλα χέρια
ποὺ οἱ κάτοχοί τους εἶχαν τὴν ἀφέλεια
νὰ πιστεύουν
ὅτι προσφέροντας κομμένα κεφάλια
εἶχαν ἐκφράσει τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα.

Sydney-Brighton Le Sands 16-5-2001

ΟΙ ΨΕΥΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΟΡΚΟΙ

Ἐλᾶτε νὰ δικάσουμε τοὺς ψευῆτες
καὶ τοὺς ἐπίορκους
κείνους ποὺ δίνουν στὰ πράγματα
ὀνόματα ξένα
δηλαδὴ ἀνοίκεια ἐξόχως παραπλανητικά.
Ἀκόμη κι ὅταν τὰ ὀνόματα εἶναι εὐήχα
δὲν παύουν ν' ἀδικοῦν καὶ νὰ δυσφημίζουν
ἐφ' ὅσον ὑμνοῦν παρ' ἀξίαν.
Ἡ καταδίκη ἀπὸ μέρους μας
μιὰ δήλωση ἀπλή:
Δὲν θὰ πιστέψουμε ποτὲ τὴν κατάθεσή τους
μήτε κὰν θὰ ἐπαναλάβουμε τὰ λόγια τους
ἀκόμη καὶ πρὸς ἀναίρεση.

Sydney-Brighton Le Sands 16-5-2001

Η ΠΑΛΑΜΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἄνομολόγητος ὁ ἔρωτάς μου
γιὰ τὴν παλάμη τοῦ ἀνθρώπου,
ιδίως μὲ τὴν διάταξη ποὺ παίρνουν
τὰ δάκτυλα
εἴτε δουλεύουν συνασπισμένα εἴτε ἀδρανοῦν.
Ἐκεῖνα τὰ λεπτὰ ἐπιμήκη δάκτυλα
τῆς ἐφηβείας
ποὺ πρὶν προλάβεις νὰ τὰ θαυμάσεις
στὴ χυτὴ σιωπὴ τους
ἔχουν πραγματοποιήσει μετάσταση
σὲ κατεύθυνση ἄλλη
θὰ μείνουν γιὰ πάντα τὸ ἄπιαστο
θαῦμα
ἢ ἔκθετη πείνα στὸ βλέμμα μου.

Sydney-Brighton Le Sands 17-5-2001

ΘΛΙΒΕΡΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ

“Όπως οι λέξεις αὐλίζονται στὴ σελίδα
καὶ ἀναπαύονται,
ἔτσι τὰ δάκρυά μας στὸ μαντήλι.
Τί γίνεται μὲ τίς φωνές καὶ τὸ κλάμα
τῶν ζώων
στὰ σπίτια ἢ στὴν ἐρημιὰ
ἀφοῦ γι’ αὐτὰ δὲν ὑπάρχει ποτὲ
μῆτε χαρτὶ μῆτε μαντήλι;

Sydney-Brighton Le Sands 18-5-2001

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ

Τὰ βράχια καὶ τὰ κύματα
θλιμένα ἰσοκρατήματα
στὴν ἄκρη τοῦ γαλοῦ
κι ἡ ἄμμουδιὰ περίμενε
πάντα ὑγρὴ κι ἀσήκωτη
σεντόνι τῆς σιγῆς
μετρώντας πόσα πτώματα
θὰ βγάλει ἡ καταιγίδα.
Ὁ θρῆνος συνεχίζονταν
ὁ θρῆνος πού δὲν πνίγεται
στὰ βάθη τοῦ πελάγου
ἦταν πολλοὶ πού μέθυσαν
καὶ μεθυσμένοι πνίγηκαν
νέοι κι ὠραῖοι ὄλοι τους
ὄλοι παιδιὰ τοῦ Μάγου.

Sydney-Brighton Le Sands 19-5-2001

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἡ λέξι ἀναπνέει ἐλεύθερα κι εὐωδιάζει
μονάχα μὲς στὸ ποίημα
ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ γιασεμί
στ' ἄχραντο φῶς τοῦ ἥλιου.

Τὰ ὑπόλοιπα εἶδη τοῦ λόγου
στενοὶ μονόδρομοι καὶ πνίγουν τὴν ζωὴ
κάποτε μάλιστα λευκὲς λαμητόμοι
ποὺ ξέρουν νὰ κατατομοῦν τὴν ἀθωότητα
χωρὶς ντροπὴ καὶ δίχως τύψεις.

Sydney-Brighton Le Sands 24-5-2001

ΤΟ ΠΑΡΑΛΥΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Βαρέθηκα,
τὸ παράλογο πὸν σαρκάζει τὴν ζωὴ
καὶ τὴν ἀλήθεια
σὰν νὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ ἰσοφαρίσει
ἢ θλιβερὴ ἐξαίρεση τὸν ἔνδοξο κανόνα.
Ἄγανακτῶ,
γιὰ τὴν δυσφήμιση τοῦ Θεοῦ στὶς πιὸ ἀνθρώ-
πινες τέχνες
πὸ ἀντὶ νὰ ἐξευγενίζουν
ἐξαχρειώνουν τοὺς ἀδύνατους.
Δὲν ἀντέχω,
τοὺς εὐεργετημένους νὰ διαμαρτύρονται
ὡς μονίμως ἀδικημένοι,
τὸ μεσημέρι νὰ μορφάζει παράλυτο
ἀνεπιφύλακτη ἀσωτεία τοῦ μεσονυκτίου...

Sydney-Perth 25-5-2001

Ο ΕΞΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

*Αν είχαμε γεννηθεῖ ἀνάπηροι
ὅλες οἱ ἀποτυχημένες μας ἀπόπειρες
θὰ γίνονταν ἀναμφιβόλως κάθε φορά
λόγος βαθειᾶς συμπάθειας
ἂν ὄχι κι ἐγκωμίων.

*Αν ὅμως γεννηθήκαμε ἀρτιμελεῖς
ὁ πανικός μας θὰ κρύβεται ἐνδιάθετος
σὲ μιὰ ἰσόβια σιωπὴ ὀδύνης
ξέροντας πὼς δὲν θ' ἀποφύγουμε τὴν καταδίκη
γιὰ τὸν ἐξανδραποδισμό τῶν αἰσθήσεων.

Sydney-Perth 25-5-2001

ΚΡΙΝΟΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

Στόν Ἀνδρέα Εὐθυμίου (†)

Ἐφυγες πρὶν κλείσεις τὰ δεκαπέντε,
μέσα σ' ἓνα ὀλόλευκο παιδικὸ φέρετρο
 μέ δυὸ ἄσπιλους κρίνους στὰ πόδια
—ἀφοῦ πουθενὰ δὲν πρόλαβε νὰ λερώσει
 ἢ μετέωρη πατημασιά Σου—
κι ἓνα κατακόκκινο τριαντάφυλλο στὸ στήθος
 μονόγραμμα ἀπὸ τὴν πυρακτωμένη καρδιά
 τῆς νεαρῆς Σου Μάνας.

Παράπονο δὲν ἀκούστηκε μήτε σπαραγμὸς
 ποῦ ἡ αὐγὴ φιλοδόξησε φορτωμένη
 τὰ λευκά Σου αἰμοσφαίρια
 νὰ γίνει τόσο πρόωρα βράδῳ
κι ἄς ἦταν κατάμεστος ὁ Ναὸς ἀπὸ τὰ τρία Κολλέγια
 τρομαγμένους γονεῖς, ἀπαρηγόρητους δασκάλους.

Οἱ δυὸ γεννήτορες μέ κορυφαῖο τὸν δεκάχρονο
 ἀδελφὸ Σου Νεκτάριο
ἦταν ἀδύνατο νὰ πιστέψουν πὼς δὲν εἶσαι Ἄγγελος
 ἀφοῦ σ' ὅλες τὶς πικρὲς ὥρες δίδασκες συνεχῶς
 προσευχῆ-καρτερία.

Μ' αὐτὴ τὴ βεβαιότητα σ' ἀποθέσαμε κι' ἐμεῖς
 στὸ χῶμα
 ξέροντας ὅτι στὸ ἐξῆς θά 'σαι πάντα
 κρίνος ἀμάραντος,
Ἄγγελος μέ ἀτραυμάτιστα φτερά...

Sydney-Perth 25-5-2001

ΤΡΕΛΑ Η ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΗ

«Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ κακά
τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.»

(Ἡσαΐας 26,15)

Ἄν πρόκειται γιά μανία θεήλατη
καλῶς νά ὀρίσει,
ἀρκεῖ νά ἔχει μόνο ἀρχή
νά μήν ἔχει τέλος καί ὅρια.
Ἄλλιῶς δέν θά ἴναι θεήλατη ἀνατροπή
τῆς μέχρι τοῦδε ἐνδοξῆς χρεωκοπίας.
Ὅσα δέν ἀνατρέπονται σέ μιὰ στιγμή
ὡς τὸ μεδούλι
εἶναι παραφωνία ἀνεπίτρεπτη
στή σαλότητα τῆς μετάνοιας
ἀτίμωση τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ
τοῦ μόνου Ἀναλλοίωτου.

Perth-Sydney 28-5-2001

ΚΑΙ ΤΟΤΕ, ΦΕΥ

“Έλκονται κι ἀγκαλιάζονται τὰ σώματα
ὅσο θυμοῦνται ἀκόμη τὴν φθαρτότητά τους.
Ἄργότερα ὁ κόρος λειτουργεῖ ὡς ἀμνησία
καὶ τότε, φεῦ, δαγκώνονται σὰν φίδια
ὅσο διαθέτουν ἀκόμη
εὐλυγισία φιδιοῦ.

Perth-Sydney 28-5-2001

ΠΟΙΗΣΗ

Ἡ διὰ πασῶν τῶν τεχνῶν ἄρρητη ἀλήθεια.

Ἡ μουσικὴ τῶν λόγων.

Ὁ λόγος τῆς σιωπῆς.

Τὸ φῶς τῶν χρωμάτων.

Τοῦ φωτὸς ἡ πολυώνυμη δόξα.

Ἡ ἀνατροπὴ τῶν σχημάτων.

Ἡ ἀποκατάσταση ἐνιαίου σχήματος.

Sydney-Brighton Le Sands 29-5-2001

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΑΡΚΩΣΗ

Ἐγκαταλείποντας γυμνὸ τὸ κορμί σου
στὰ χέρια τοῦ χειρουργοῦ
δὲν ἔκαμες ἀπερίσκεπτα πράξη ρουτίνας
ὅπως νὰ ποῦμε ἀφήνεις ἀφρούρητο
τὸ ροῦχο ἢ τὸ ρολοῖ σου
σ' ἔρημικὸ ἀκρογιάλι
καθὼς ἐσύ ἀπομακρύνεσαι ξένοιαστος
στὸ βάθος τῆς θάλασσας.
Μὲ τὴν τυφλή σου ἐμπιστοσύνη πραγματοποιήσες
ὑπέρβαση πού ἐπ' οὐδενὶ θὰ τολμοῦσες
ἂν δὲν σὲ προκαλοῦσε αἰφνιδίως
τὸ καθημερινὸ ἐνδεχόμενον
πρόωρου θανάτου.

Sydney-Brighton Le Sands 31-5-2001

ΤΑ ΒΑΜΜΕΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

Πρέπει νά 'ναι λευκή σὰν τὸ κρίνο ἢ ψυχὴ
γιὰ ν' ἀγαπᾶς τὸ λευκὸ
νὰ μὴ φοβᾶσαι τὸ γκριζο.

Κεῖνος ποὺ δὲν ἀφήνει τὰ μαλλιά του
ν' ἀσπρίσουν

δὲν θέλει ἀπλῶς νὰ κρυφτεῖ
ἀπ' τὴ λεηλασία τοῦ χρόνου
μᾶλλον φοβᾶται τὸ ἀπέραντο ἑπτὰ
τῶν χρωμάτων τῆς Ἰριδας
μὴ ξέροντας σὲ ποιὰ στιγμή θὰ αἰφνιδιάσει
αὐτὴ ἢ ἀπρόβλεπτη σκοτεινὴ ποικιλία
νὰ τοῦ χαλάσει τὴν εἰκόνα
νὰ τοῦ ἀνατρέψει τὰ σχέδια.

Μήτε τὸ γκριζο ὅμως λιγότερο ἐπικίνδυνο
στὴν μόνιμη ἀβεβαιότητα
τὴν ἐξελισσόμενη ἀμφιθυμία.

Κεῖνοι ποὺ τόλμησαν νὰ ἐκτεθοῦν στὸ φῶς
μὲ βαμμένα μαλλιά
δὲν ἦταν μόνο ἀπὸ κοκεταρία.

Ἴσως ὁμολογοῦσαν χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν
προτίμηση στὴν ἀσφάλεια τοῦ ἐνὸς χρώματος
δίψα γιὰ σταθερότητα
στὸ καθημερινὸ κοντράρισμα
μὲ τὸ ἀδηφάγο φῶς.

Sydney-Redfern 1-6-2001

ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ

«Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με
ἕως ἡμέρα ἐστίν.»

Ἰωάν. 9,4

Ἡ νύχτα δὲν ἀρχίζει μὲ τὸ ἡλιοβασίλεμα
μήτε ὅταν ἀνάβουνε τὰ πρῶτα φῶτα
γιὰ νὰ παρηγορήσουν τὴ ζωὴ
στὶς παρυφές τοῦ σκότους.

Ἡ νύχτα ἀρχίζει ὅταν παραιτεῖσαι
ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ φωτός
ἀρνούμενος νὰ δανείσεις στὴν οὐτοπία
τὸ δικό σου ἀνάστημα
ὅπως κάνει ὁ ἄνεμος ποὺ διώχνει τὰ νέφη
στὶς τελευταῖες ἐσχατιές
τοῦ ἀπώτατου ὀρίζοντα.

Sydney-Brighton Le Sands 6-6-2001

Η ΑΛΛΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Υπάρχει εὐτυχῶς πάντα ἡ ἀπειλή
μιας ἀπρόβλεπτης Ἀνοιξης...

Ρένος Ἀποστολίδης

Ὅ,τι σπασμένο καὶ λειψὸ
δὲν εἶναι πάντα νὰ τὸ κλαῖς
μήτε νὰ τὸ λυπᾶσαι
φτάνει νὰ μὴν ἀρνήθηκε ἀπὸ μόνο του
τὴ νοσταλγία τοῦ ἄρτιου
ἀπ' τὸν ἐλλείποντα Ἄρτο.

Κάποιες φορές τὰ πλήγματα
μοιάζουνε συμφορὲς
μὰ εἶναι κρυφὰ χαρίσματα
κι ἂς μὴ γνωρίζεις ἂν ποτὲ
θὰ σ' ἀποζημιώσουν.

Σὲ χρόνο πού ἐσὺ δὲν περιμένεις
θὰ σοῦ ἀποκαλύψουν ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου
καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
τὴν ἔσχατη πληρότητα,
μιὰν ἄλλη δικαιοσύνη.

Sydney-Brighton Le Sands 11-6-2001

ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ

Τὸ γάλα πὸς σὲ βύζαξε
νά μὴν τὸ λησμονήσεις
ἦταν τὸ αἷμα τῆς καρδιάς
μαζὶ μὲ τὴν ψυχὴ τῆς,
κι ὄντε σὲ κοιλοπόναγε
τὴν Παναγιὰ ἐκαλοῦσε
νά στείλει ἕναν Ἀρχάγγελο
φεροῦγες νὰ σοῦ δώσει
νά σὲ διδάξει τὸν Ψαλμὸ
καὶ τὸ Μεγαλυνάρι
γιὰ νὰ ᾿ναι ὁ δρόμος σου ἀνοιχτὸς
ὅπου κι ἂν πορπατήσεις
ὡς τὶς ἀπάτητες κορφές...

Sydney-Brighton Le Sands 14-6-2001

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΟΥ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥ

*Τὸ γνωστὸ καὶ ἀδιάφορο γίνεται ἓνα ἄγνωστο
μὴ δυσάρεστη ἐκπληξὴ τῆς ἀλήθειας.*

Ἄντ. Ζέρβας

Ὁ κλειστός χώρος πού δὲν κατοικεῖται
κάποια στιγμή ἀγριεῖει ἀνυπόφορα
γίνεται δηλαδή ἓνας ἀγρὸς χέρσος
ιδίως ὅταν μένουν πίσω ἐκθετα
πράγματα πού δὲν πρόλαβαν νὰ ξεχάσουν
τὴν τελευταία ἐπαφή.

Βιβλία, ἐπιπλα, πίνακες
ἀναποδογυρισμένα παπούτσια
κι ὅποια ἄλλα ἀντικείμενα οἰκοσκευῆς
δὲν ἔχασαν μόνο τὴν θέση καὶ λειτουργία τους
στὴν κατεστημένη ρουτίνα
ἔχασαν τὴν ἴδια τὴν ταυτότητά τους
ἀφοῦ ἔπαψαν νὰ ἐπικοινωνοῦν
μ' ἐκεῖνον πού ἤξερε νὰ ταυτίζει.

Τώρα, ἀλλοίμονο, μόνο φιγοῦρες
ἀγνώστου προελεύσεως
γυμνὰ φαντάσματα χωρὶς
γένος καὶ ὄνομα
μακάβρια συνωμοσία σκιῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 15-6-2001

ΤΕΚΝΑ ΥΨΗΛΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Χρόνια δὲν ἔπαψα ὀλημερίς
νὰ κυνηγῶ τις λέξεις καὶ νὰ τις φωνάζω
μὴ σβήσουν μὲς στὸ βέβηλο
τῶν χρηματιστῶν πανηγύρι.

Φώναζα λέξεις γιὰ νὰ τις ἐπαναλάβουν
ὅσοι μποροῦσαν κι ἄκουγαν,
νὰ τις ἐπαναλάβουν στὴ συνέχεια
ὅσοι θ' ἀκούγανε κι ἐκείνους
κι ἀκόμη ὅσοι θ' ἀκουγαν τις λέξεις
μένοντας ὁμόθυμοι

ἀδελφοὶ ὁμογάλακτοι στὴν ἴδια γλώσσα.

Ἄδελφοί,

πρὸς Θεοῦ μὴν ἀφήσετε

τις λέξεις νὰ χαθοῦν

σὰν τὰ παιδιὰ ποὺ πνίγονται ἐκεῖ ποὺ παίζουν

ἀπρόβλεπτα ἀπροστάτευτα

στὴ δική μας λίμνη.

Sydney-Redfern 19-6-2001

ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ

Μῦθος καὶ θρῦλος δὲν γεννήθηκαν ἀκόμη
πού θὰ χωρέσουν τὸ μπόϊ σου.

Δὲν καταφέραμε νὰ βροῦμε
παρ' ὅλες τὶς προσευχὲς καὶ τὰ δάκρυα
πῶς πλάθεται ὁ πηλὸς σὲ ἔκμαγεῖο
πού θὰ θυμίζει τὴν πνοὴ ζωῆς
ὅπως τὴν φύσηξε ὁ Θεὸς ἀποκλειστικὰ
στὸν κάθε γιὸ ἢ θυγατέρα
στὰ ἄνθη καὶ τὰ ἔντομα
ἀκόμη καὶ στὰ θρύμματα κονιορτοῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 23-6-2001

ΕΦΤΑ ΦΟΡΕΣ

«Ἔως ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ»

Ματθ. 18,22

Ἐφτά φορές μέ γέλασαν
κι ἑφτά φορές τὸ ξέχασα
γιὰ νὰ μὴν τοὺς μισήσω.
Μὰ ὡς πότε, Θεέ μου, πίστεψες
πὼς θά ἔχω τόση δύναμη
πάντα νὰ συγχωρήσω!

Sydney-Brighton Le Sands 23-6-2001

Η ΟΛΟΚΛΗΡΙΑ ΠΟΥ ΣΩΠΑΙΝΕΙ

Ὅση ἀλήθεια κι ἂν ὁμο-λογοῦν
οἱ φθόγγοι μιᾶς γλώσσας
οἱ λέξεις πὺ ἐν τέλει προφέρονται
μόλις σπαράγματα πενιχρὰ
ἀπ' τὴν ὀλοκληρία πὺ σωπαίνει
σὲ θρόμβους ἰδρώτα καὶ αἵματος!

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-2001

ΣΠΟΝΔΗ ΣΤΟ ΑΝΕΦΙΚΤΟ

Δέν θέλει ν' αφήσει πίσω του χαρτιά
σπιλωμένα ἀπὸ στίγματα τοῦ Ἀλφαβήτου·
δὲν μεταφέρονται στὴ σελίδα
ὅσα καθεὶς ἔζησε σὲ στιγμὲς ἀνύποπτες
 ποὺ δὲν ἐπανέρχονται οὕτως ἢ ἄλλως.
Φιλοδοξία του ὅμως νὰ θυμηθοῦν κάποιοι
 στιγμιότυπα ἔνθεης ἀνταρσίας
ὅταν ἀπαιτοῦσαν ὅλο τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ
 οἱ ραντισμοὶ αἵματος ταύρων καὶ τράγων
 ἔξω ἀπὸ τὴν Σικηνὴ τοῦ Μαρτυρίου
 ξέροντας ἐν τούτοις πὼς δὲν ἐξαγοράζεται
 ἡ λύτρωση
 μήτε μιᾶς μόνης στιγμῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-2001

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

Στις μεθοδεΐες των τώρα πιά
μήτε ναι μήτε ὄχι
ριζικῶς διαφέροντες ὡς ἀδιάφοροι.
Ἄπλῶς θὰ παίρνομε μακρόθεν
παράδειγμα πρὸς ἀποφυγὴν
ἐστῶτες δηλαδὴ καὶ θερμαινόμενοι
κατὰ τὸ γεγραμμένον
ἀφοῦ δὲν εἶχαμε τὸ προνόμιο τῆς ἀπουσίας
στὴν πονηρὰ ἐποχή.

Sydney-Brighton Le Sands 30-6-2001

Η ΑΝΑΠΟΛΗΣΗ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

«Ἡ ἀφαίρεση εἶναι ἔκφραση
μέσ' ἀπὸ τὸ χρῶμα.»

Ε. Μπίστικα

Μιὰ παπαρούνα κόκκινη
σκέπαζε τὸ μύδι
κάνοντας ἐκκωφαντικότερη τὴν ἀποκάλυψη.
Ἡ ἀναπόληση τῶν χρωμάτων
ἐκ τῶν ὑστέρων
στὴν ἀκατάλυτη ἁρμονία τοῦ Ντελακρουὰ
κάνει τὴ γεύση τυραννικότερη.

Sydney-Adelaide 30-6-2001

ΕΝ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΗ ΜΩΡΙΑ

Δέν εἶναι μόνο ὁ Ἴνδός φακίρης
πού μαγνητίζεται μέχρι δαιμονισμοῦ
ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν σκέψη του.
Εἶναι κι ὁ κάθε κακομοίρης
πού τόλμησε νὰ φαντασθεῖ τὴν
φευγαλέα σκιά του
ὡς ἀνεξέλεγκτο νοικοκύρη
λογαριάζοντας ἐν ἀπηγορευμένη μωρία
χωρὶς τὸν ξενοδόχο!

Adelaide-Sydney 2-7-2001

ΟΙ ΚΥΚΛΑΔΕΣ

Μὰ τί κυκλώνετε, ἀλήθεια
ἐρωτικά σπαράγματα τῆς ἑλληνίδας γῆς
στέφοντας τὸ κλεινὸν Ἄστυ τῆς Παλλάδας Ἀθηνᾶς
 μέ τὴν λιτότερη ποιικιλία;
Οἱ θεανθρώπινες δημιουργίες
 τοῦ κλασσικοῦ ρίγους
ἔπρεπε ἀσφαλῶς νὰ πλαισιωθοῦν
ἀπ' τὶς ἀπώτατες ὡς τὶς ἐγγύτερες παρυφές
 τοῦ λευκοῦ ὀνείρου.

Adelaide-Sydney 2-7-2001

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

*“Όλα τὰ ὄνειρα δὲν κατοικοῦνται ἀπὸ ἔνοχες.
Γιάν. Εὐσταθιάδης*

Δὲν εἴμαστε δυστυχῶς ἐμεῖς σὲ θέση
νὰ ὀρίσουμε τὰ περιεχόμενα ἑνὸς ὄνειρου
ὅπως κάνουμε στὰ βιβλία μας.
Ἡ μεγαλύτερη κρίση ταυτοπροσωπίας
ἀφορᾷ ἀκριβῶς τὸν συγγραφέα·
ἐκεῖ περιστρέφονται οἱ ἀτέρμονες συζητήσεις
τῶν προ-αποφασισμένων διαγωνισμῶν
στὸ ποιὸς δηλαδὴ ἀκούμπησε ὄνειρο
καὶ ποιὸς λάσπωσε σὲ βιβλίο!

Sydney-Brighton Le Sands 7-7-2001

ΜΑΖΟΧΙΣΜΟΣ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟΣ

“Όταν στενεύεις τὸν ὀρίζοντα
μοῦ λιγοστεύεις τὸ φῶς καὶ τὴν ἀνάσα
σὰν νὰ μὴν ἤξερες πῶς καὶ τ’ ἄλλα ζωντανὰ
δανείζονται ὀξυγόνο ἀπὸ μένα.
“Όταν ἐμποδίζεις τὰ ὄνειρά μου ν’ ἀνθίσουν
εἶναι σὰ νὰ ματαιώνεις τὴν ἐγκυμοσύνη
τοῦ νέφους
νὰ ὑπονομεύεις τὸ μέστωμα στὰ στάχια
νὰ στομώνεις χαιρέκακα τὶς μυλόπετρες.
“Ἄν ὄλ’ αὐτὰ συμβαίνουν ὅπως συμβαίνουν
δίχως ἀπώτερο σκοπὸ
θὰ τολμήσω τὴν βλάσφημη σκέψη
πῶς ἢ προσευχὴ ἐκφυλίζεται
σὲ μαζοχισμό ἀνεπίτρεπτο.

Sydney-Brighton Le Sands 8-7-2001

ΠΑΝΑΓΙΑ Η «ΘΑΛΑΣΣΟΜΑΧΟΥΣΑ»

Στὸν φίλο μου Ἀντώνη Φωτόπουλο

Τὰ πλήθη τῶν πιστῶν Σὲ φώναζαν Λαοδηγήτρια
ἐγὼ πάντα Σὲ γνώρισα Γλυκοφιλοῦσα
μὰ ὅταν ἦλθα στὸ νησί τοῦ Σολωμοῦ
ἄκουσα πὼς ἂν χρειασθεῖ
ξεσχίζεις τὴν Ἐσθήτα Σου
καὶ τότε Παναγιά μου Μεγαλόχαρη
Σὲ κράζουν ὅλοι «Θαλασσομαχοῦσα».

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἀγίου) 27-7-2001

Ο ΝΕΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

«Τοῦτο τὸ φθινόπωρο ὁ καιρὸς πέρασε σχεδὸν χωρὶς ἐμένα
κι ἡ ζωὴ μου ἦταν σὰν νὰ σταμάτησε.»

Peter Handke

Πάει καιρὸς ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ συνηθίσεις
τὸν νέο τρόπο ἐγγραφῆς
τεσσάρων ἐποχῶν.
Δὲν εἶναι πῶς τὸ ἡλιοστάσιο παρουσιάζει
σοβαρὲς ἰδιοτροπίες
καθὼς οἱ νύχτες μπαίνουν στὸν μυχὸ τῆς ἡμέρας
ληηλατώντας θησαυρὸ ἀφύλαχτο.
Ἄπο κάποιο ἀδιόρατο σημεῖο καὶ πέρα
τὰ χρόνια ἀπλῶς στοιβάζονται στὸ τραπέζι
σὰν τὰ βιβλία ποὺ σοῦ στέλνουν συνεχῶς
γνωστοὶ ἢ ἄγνωστοι μὲ φιλικὲς ἀφιερώσεις.
Ἄρκεισαι βέβαια νὰ εὐχαριστήσεις μὲ μιὰ κάρτα
δηλώνοντας πῶς εὐελπιστεῖς
νὰ τὰ διαβάσεις προσεχῶς
καὶ νὰ ἐπανέλθεις,
ὅμως γνωρίζεις ὅτι μᾶλλον ψεύδεσαι
καθὼς ποτὲ τὸ ποτάμι δὲν γυρίζει πίσω.

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἀγίου) 28-7-2001

Ο ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἄνάγκητα γκρεμίζει συζυγίες
ἴσως γιατί θεώρησε τὸ «σὺν» περιττὸ
γιὰ τὴ δική του ὑποτιθέμενη ὀλοκληρία.
Κατ' οὐσίαν ὅμως δὲν ἦταν
παρὰ ἡ ἀποκάλυψη τοῦ μέσα «πλήν»
πολλαπλασιαζόμενου στὸ ἄπειρο.

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἁγίου) 29-7-2001

Η ΡΕΜΑΤΙΑ

Ἡ ρεματιά ἀγουροξυπνημένη
καθὼς περνοῦσες μύριζε μιὰν ἄλλη ἐποχὴ
τότε ποὺ μάζευες τὰ μάραθα
χωρὶς κανεὶς νὰ σὲ προσμένει
κι ὅλη σου ἡ μέρα ἦταν ἐξοχή.

Ζάκυνθος (Λόγγος Ἁγίου) 30-7-2001

ΟΤΑΝ Ο ΗΛΙΟΣ ΗΤΤΑΤΑΙ

Κυνήγησαν τὴν ἐνδημοῦσα ἐλευθερία
πνίγοντας ὄλα τὰ πουλιά
καὶ τὰ φυλλώματα τῶν θάμνων πενθοσιμένα
ἀρνήθηκαν στέγη στὰ ζωῦφια
δίδοντας τόπο μόνο σὲ ποντίκια.
Ὁ ἥλιος ἠττημένος δὲν ἔστερξε νὰ ἐπανέλθει
ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς στὸ προσκήνιο
ἐνῶ ἡ σελήνη ἀπὸ τὴ φύση τῆς πελιδνῆ
δὲν δυσκολεύτηκε νὰ συνθηκολογήσει
σὲ μιὰ συμπαιγνία καλοπροαίρετη
πολὺ περισσότερο ἀφοῦ ἐπεκράτησε ἀναιμάκτως
ἓνα καθεστῶς ὅπως λέμε χαμηλῶν τόνων.
Ἄν θὰ ζητοῦσε κανεὶς ἀκριβέστερη περιγραφή
γιὰ λόγους ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας
θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνο νὰ τὸν παραπέμψουν
σὲ χάρτη πού δὲν ἐκτυπώθηκε ἀκόμη
περίπου σ' ἓνα μέλανα δρυμὸ
ἀστρικοῦ τοπίου.

Ἀθήνα (Ἀεροδρόμιο «Ἐλευθ. Βενιζέλος») 4-8-2001

ΤΟΜΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΙΑ

Ἡ συν-τομία τὸν ἔκανε νὰ σαστιζει
ἀφοῦ ποτὲ δὲν εἶχε ἀποδεχθεῖ
νὰ γίνεи ἐνεργούμενο
πολτοποιούσης διαδικασίας.
Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιχειροῦνται τομὲς
σ' ἓνα ἐλάχιστο κοινόχρηστο χρόνο
χωρὶς νὰ λογαριάζεται ἡ ἰδιωτικὴ νομοτέλεια
κάθε κτιστοῦ
ποῦ κορυβαντιᾶ ἐν σιωπῇ
σὲ ἀπαστράπτουσες σκελίδες σκόρδου
χιονάτες ὅπως ἡ καθαρισμένη ψύχα νωποῦ ἀμύγδαλου;
Ξεχνάει κανεὶς πόσο βαθιὰ διαρκεῖ ὁ πόνος
τοῦ κομμένου νυχιοῦ
καθὼς τὸ ἀποσποῦμε ἀναίμακτα
ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ μητρικοῦ δακτύλου;
Ἡ συντομία ποῦ ἐπιζητεῖ ἡ ταχύτητα
ὡς ρυθμὸς τῆς ἀχόρταγης τεχνολογίας
μὲ καλπασμὸ ψηφιακῶν λακτισμῶν
πρὸς ἀθροῦβως μετατιθέμενους στόχους
εἶναι ἓνας βέβηλος βιασμὸς
μιὰ κατὰ μέτωπο ἐπίθεση ἀμφισβητήσεως
τῆς ἐναρμόνιας δομῆσεως
σὲ πολλαπλὲς τομὲς ὑπερούσιες γλαδιόλες.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 12-8-2001

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΙ

Νεόκοποι και θρασεῖς ἐπαγγελματίες.
Μιλοῦν γιά ὅλους καί γιά ὅλα
χωρίς ἐνδοιασμούς ἢ ἔστω νομικές ἐπιφυλάξεις
λές καί εἶν' αὐτοὶ ποὺ δίδαξαν πρῶτοι
τὴν τέχνη τοῦ ὀμιλεῖν.

Οἱ πρόγονοι σ' αὐτὸ τὸν τόπο
εἶχαν διδαχθεῖ τὴν προπαίδεια τοῦ λόγου
ἀπὸ τὴν αὐτοσχέδια κατασκευὴ τοῦ καζανιοῦ
ἀποστάζοντας τσίπουρο
τὸ πύρινο δάκρυ.

Σήμερα τὸν τόνο πιά δὲν δίνουν
μήτε οἱ πρόγονοι μήτε τὸ καζάνι τῆς ἀποστάξεως.
Καθεὶς τους ἀρθρώνει στὴ δική του συχνότητα
καὶ τὸ λεξιλόγιο ἐπιμελῶς ἐξεζητημένο
ὡς ἐγγαστρίμυθοι.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 13-8-2001

Η ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Δέν θά τὸ παραδεχθοῦν βέβαια οἱ πολιτικοὶ
ἴσως μήτε κι οἱ θεολόγοι,
ὅμως ἡ μοίρα τοῦ κόσμου θὰ κριθεῖ
μακροπρόθεσμα
μόνο ἀπ' τὴν Ποίηση.
Ἄν δὲν ἦταν ἔτσι ἡ συλλογικὴ νομοτέλεια
κι ἂν τὸ μέλλον τοῦ κόσμου
δὲν βρισκόταν στὴν Ποίηση
δὲν βλέπω γιατί ἐξακολουθοῦμε
νὰ ὀνομάζουμε
ποιητὴ τὸν Θεό.

Ἀθήνα 14-8-2001

ΠΟΛΗ ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗ

Στὴν Ἀρχαιολόγο Λιάνα Παρλαμᾶ, φίλη ἀκριβή

Δυὸ Σκυριανοὶ καθίσανε νὰ παίξουν τάβλι
στὴν κορφή τοῦ βουνοῦ
μὰ καθὼς ἔβγαινε ὁ ἥλιος ἀπ' τὴ θάλασσα
πρωϊνὴ φρουκτωρία
σαστίσανε οἱ φίλοι καὶ τὰ ζάρια σκόρπισαν
στοῦ βουνοῦ τὴ ράχη.
Ἔτσι ἔγινε ἓνα θαῦμα σιωπηλό:
ἡ Χώρα ὀλόλευκη!

Σκύρος (Skiros Palace) 21-8-2001

ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΓΕΡΟΙ

Οί νέοι συχνά πενθοῦν τὴν ἡλικία τους
κυρίως τὰ χρόνια πού δὲν ἤλθαν ἀκόμη
προεξοφλώντας ἀπώλειες
μιᾶς ἀγέννητης ἐποχῆς
καὶ μετατρέποντας αὐθαίρετα
τὸ κατὰ προσέγγιση ἐνδεχόμενο
σὲ βεβαιότητα ἐχθρικῆς βουλιμίας.

Οί γέροι ἐπιεικέστεροι μὲ τὴ ζωὴ
ἢ μᾶλλον μὲ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό τους
ἀνακαλύπτουν συνεχῶς
νέες προφάσεις γιὰ νὰ δικαιολογήσουν
φθορὲς πού ἂν θὰ τολμοῦσαν νὰ τίς ἀθροίσουν
σὲ συνολικὸ ἐξαγόμενο
θὰ ἔταν ἀδύνατο νὰ μὴ μιλήσουν συνειρμικὰ
γιὰ ἐνικὸ ὄλοκαύτωμα.

Σκύρος (Skiros Palace) 21-8-2001

Ο ΠΛΕΙΟΔΟΤΩΝ ΜΕΙΟΔΟΤΗΣ

Στους φίλους Παῦλο καὶ Καίτη Κουγιουμτζή

Ἄσυναισθήτως ἔμαθε νὰ καταγράφει
τὸ ὑπὸ ἔξαφάνιση.
Αὐτὸ θεώρησε πάντα ἱερότερο
ἀπ' ὄλο τὸ σκηνικό.
Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γίνεῖ ἄλλως
ἀφοῦ ὁ Θεὸς λαλεῖ μέσ' ἀπ' τὰ πράγματα
μονάχα ὅταν εἰσέρχονται στὴν
τελικὴ εὐθεία.

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 28-8-2001

ΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗ

Ἄχ αὐτοὶ οἱ τίτλοι οἱ ἀσυνεπεῖς!
Σπανίως ἀνταποκρίνονται στὸ περιεχόμενο
μὰ πάλι ἔτσι πὺ νὰ μὴ μπορεῖς
νὰ μιλήσεις γιὰ ψευδεπίγραφα.
Πάντως τὸ ὅτι δὲν σημαίνουν
καὶ δὲν λειτουργοῦν
εἶν' ἀρκετὸ γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦμε
πὺς ἔμειναν
ἀνενόχλητοι τιτουλάριοι!

Ἀθήνα (Μακρυγιάννη) 7-9-2001

ΔΕΥΤΕ ΑΘΟΥΒΩΣ

*“Όλη σου τή σιωπή τήν εἶπε ἡ ποίηση.
Γ. Ρίτσος*

“Όταν οἱ ἄνθρωποι κατασκεύαζαν
τις πρώτες λέξεις
εἶχαν μιὰ ἐκ γενετῆς εὐαισθησία στὸν θόρυβο.
Δὲν ἤξεραν ἀκόμη νὰ μετρήσουν ντεσιμπέλ
ὅμως εἶχαν ἀγρυπνη τὴν ψυχὴ
νὰ μετράει τὴν ἔν-ταση
ἤγουν τὴν ἔσω τάση, στάση καὶ σύσταση.
Ἄν ἄλλωστε δὲν εἶχαν τόση ἀπέχθεια
γιὰ τὸν θόρυβο
πῶς θὰ ἔμπαινε στὰ λεξικά τὸ θορυβοῦμαι
συνώνυμο τοῦ πιὸ ἀκαθόριστου φόβου;

Athens-Bangkok 9-9-2001

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΕΣ

Τώρα οί στίχοι μας, αλλοίμονο,
σταυρόλεξα και χειρομαντείες
για να καταγγέλλουμε ακινδύνως
τὴν ἀνομία τῶν ἡμερῶν.

Ὅμως τὰ καθημερινὰ τραύματα
τιμίων και λαβωμένων
πάντα βαθύτερα ἀπ' ὅσα ὑπαινίσσονται
οἱ ραβδώσεις στὴν ἔσω ἐπιφάνεια
τῆς ἀνοιχτῆς παλάμης,
πάντα ἀπείρως πιὸ γριφώδη
ἀπὸ τίς δολιχοδρομίες τοῦ Σταυρόλεξου.

Sydney-Redfern 14-9-2001

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΥΛΑ

«Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ.»

Ἰωάν. 3,8

Οἱ ποιητές ποτέ δὲν ἀποκλείουν
τὸ θαῦμα καὶ τὸ ἀδύνατο.
Γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἦλθαν στὸν κόσμον
νὰ μαρτυρήσουν περὶ τοῦ φωτός
ὅτι δηλαδὴ δὲν καταδέχεται
νὰ συνθηκολογήσει μὲ τὸ σκότος.
Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ ποτέ
ὁ ποιητὴς δὲν λέει «τελεία καὶ παῦλα».

Sydney-Brighton Le Sands 17-9-2001

DIES SOLARIS

Ἡλεκτρισμὸς ἦταν ἡ πρώτη λέξη
κι ἔγινε τὸ φῶς
ἀπὸ σπασμένα κρύσταλλα καὶ τζάμια.
Ἵστερα βγῆκε ἓνα φεγγάρι φονικὸ
κάνοντας φύλλα χρυσοῦ τὰ κύματα τῆς θάλασσας
καὶ τὰ φύλλα τῶν δένδρων.
Ὅταν ξημέρωσε κανεὶς δὲν ἤξερε νὰ πεῖ
τί μένει καὶ τί φεύγει,
ὅμως τὰ μάτια εἶχαν ἄλλο βλέμμα
ἄλλο πουκάμισο φοροῦσε ὁ οὐρανός.

Sydney-Brighton Le Sands 19-9-2001

ΑΜΦΙΒΟΛΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ

*Γεννιόμαστε μαζί με τούς ανθρώπους
πεθαίνουμε άπαρηγόρητοι ανάμεσα στους θεούς.*

René Char

Κάποτε πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ τὴν διαλύσουμε
τὴν ἀνίερη πλάνη
πὼς τάχα οἱ ποιητὲς γεννιοῦνται προικισμένοι
μὲ ὑπεράνθρωπες παροχές.

Μόνη ἐξαίρεση ἴσως ἡ βαθειὰ συμπόνια
γιὰ ὅσα συναντήσουν καθ' ὁδὸν
πρὸ πάντων δὲ τὰ μακρυνὰ
τὰ ἀνήκουστα καὶ τὰ δυσθεώρητα
ποὺ συνεχῶς τὰ μαντεύουν.

Ἄν τούς πονᾷ ἡ ἀπέραντη ἀλληλεγγύη
μ' ὅλα τὰ κτιστὰ
δὲν τούς πονᾷ λιγότερο ἢ εὐγνωμοσύνη
στοὺς θεούς

ποὺ δὲν βδελύσσονται ἀκόμη τούς ἀνθρώπους.

Αὐτὸ κυρίως τὸ διπλὸ φορτίο
εἶναι ποὺ ἐξιλεώνει τὸν ποιητὴ
γιὰ ὅσα ὑπέστη ἀδιαμαρτύρητα στὸν κόσμο
γιὰ ὅσα ἀντιπαρῆλθε ἀσχολίαστα.

Sydney-Brighton Le Sands 20-9-2001

ΤΙΜΙΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μὴν πεῖτε πῶς σᾶς κλέψανε στὸ δρόμο
καὶ γίνατε φτωχότεροι,
τοὺς πιὸ σκληροὺς ληστές, τοὺς πιὸ μεγάλους
τοὺς κουβαλοῦμε πιὸ συχνὰ στὸ στῆθος μας
κι ἀκόμη πιὸ συχνὰ ὅταν συγχέουμε
τὸ θύμα μὲ τὸν θύτη.

Sydney-Brighton Le Sands 29-9-2001

ΤΟ ΘΕΜΑ

Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ θέμα:
Τὸ νὰ μπορεῖς μέσα στὸ χάος
ποὺ κάθε λεπτὸ πάει νὰ σοῦ καταργήσει
τὰ μάτια
νὰ ἐντοπίζεις μιὰ εἰκόνα σταθερὴ
ἀκόμη κι ἂν ἔχει ρευστὰ ὅρια
τείνοντας νὰ παρασύρει μιὰ δεύτερη εἰκόνα
γιὰ νὰ στηρίξει τὴν ματιά σου
καθὼς ἀτενίζεις τὸ χάος.

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2001

ΥΠΟΘΗΚΗ

Ὁ λόγος τοῦ γενναίου πρέπει νά ᾖναι
ὀλόκληρος σάν τὸ ἀκαριαῖο
ὀριστικὸς σάν τὸν θάνατο!

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2001

ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΛΥΤΡΟΠΟΣ

Σ' ένα τόσο σκοτεινό τοπίο
δέν μπορούν να υπάρχουν βεβαιότητες.
Hans Magnus Enzensberger

Δέν είναι ανάγκη να δείς σκοτεινό
τò τοπίο
για ν' άμφισβητήσεις τις βεβαιότητες
σ' ένα κόσμο πολύτροπο
τεράστιο σωρό κινούμενης άμμου.
Άπό τήν άλλη δέν δικαιουσαι να ξεχάσεις
πώς αν υπάρχει μιá ευστάθεια σχετική
στά σαλευόμενα του παρόντος κόσμου
είναι και πάλι μόνον ή άμμος
αιθέρια όμως άλεσμένη σαν άλεύρι
και μουσκεμένη σ' όλες τις διαστάσεις
για να δένει σκυρόδεμα.

Sydney-Brighton Le Sands 15-10-2001

AD FONTES

Θὰ θέλαμε νὰ φύγουμε ἀπὸ 'δῶ
μὰ κανεῖς δὲν μᾶς ἔδειχνε πειστικᾶ
τὸν δρόμο γιὰ πιὸ πέρα.
Ἔτσι συμβιβαστήκαμε μὲ τὸ δεδομένο τοπίο
σ' αὐτὸ ἄλλωστε ζήσανε καὶ οἱ ἄλλοι,
τόσοι ἄλλοι πρὶν ἀπὸ 'μᾶς.
Πάντως ἀνακαλύψαμε σὺν τῷ χρόνῳ
πὼς ὅσο γευόμασταν σιωπηλὰ τὶς ἀντιξοότητες
περιμένοντας τὸν καιρὸ νὰ «γυρίσει»
τόσο τὸ ταξίδι γινόταν προσκύνημα
ποῦ θὰ πεῖ, ἢ ἐπιστροφή
ἦταν ἤδη μὲς στὸ ταξίδι!

Sydney-Redfern 19-10-2001

ΑΝΑΝΕΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΨΕΥΣΕΙΣ

Μόνο εκπλήξεις κι όχι πιά έκμυστηρεύσεις
έπιφυλάσσει σ' όλους μας ή νύχτα.
Νομίζαμε τὸ μαῦρο χρῶμα πηχτὸ
μονοσήμαντο
χωρίς μεγάλες δυνατότητες ἀποχρώσεων
ἤγουν διαβαθμίσεων μὲς τὸ σκοτάδι.
"Ὅμως τὰ γεγονότα μᾶς διέψευσαν ἐκ νέου
καθὼς ἡ πίστη ἐξέλιπε
ἡ ἐλπίδα φυλλορρόησε
καὶ ἡ ἀγάπη ἐψύγη.

Sydney-Melbourne 20-10-2001

ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΒΗΛΟ

Τὴν ὑπεράνθρωπη δύναμη νὰ πεινᾶς
νὰ πετᾶς καὶ νὰ στροβιλίζεσαι στὸν ἀέρα
σὰν νὰ μὴν ὑπῆρχε μήτε ὁ ἀέρας
ν' ἀντισταθεῖ στὸ κορμί σου,
αὐτὴ τὴ δύναμη θαύμασα
σὲ γυναῖκες καὶ ἄνδρες
ποὺ δὲν φιλοδόξησαν τὸν τίτλο τοῦ Ἀσκητῆ
παρὰ μονάχα τὴν διαρκῶς δοκιμαζόμενη ἰκανότητα
τοῦ ἀσκούμενου.

Melbourne-Sydney 22-10-2001

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ

Κάποια στιγμή, σκέφτομαι, οί γιαγιάδες
θά ξεχάσουν τὰ παραμύθια τους
καί θά κάθονται σιωπηλές.

Γιάννης Δούκας

Σίγουρα αὐτὸ θά σημάνει τὸ τέλος
τοῦ κόσμου
ἂν κουρασθοῦν οἱ γρηές νὰ διδάσκουν
τὰ παραμύθια τους
κι ὅλοι οἱ ἄλλοι θά μασουλᾶνε
ἢ θά σωμαίνουν.

Τότε δὲν θά ἔχει νόημα ἡ αὐγὴ
ἀφοῦ δὲν θά διώχνει ξωτικά καὶ καλικάντζαρους.

Μήτε τὸ μεσημέρι θά ἔναι πανηγύρι
μὲ κατακόρυφο ἄξονα τὸν ἥλιο
νὰ στροβιλίζεται ἡ γῆ.

Κι ἡ νύχτα θά ἔναι μάταιος συσκοτισμὸς
ποῦ θά τὸν διακόπτουν γιὰ λίγο τ' ἀστέρια
ἀφοῦ κανεὶς δὲν θά νοσταλγεῖ νὰ γυρίσει
τὸ φῶς
νὰ μεθύσουν ξανά οἱ σκιές πρὶν γκρεμισθοῦν
στὸν τελευταῖο χορὸ τοῦ Ζαλόγγου.

Sydney-Brighton Le Sands 27-10-2001

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΩΝ

*Είμαι τὸ βῆμα πὸ ἐρχεται καὶ πάει.
Είμαι τὸ βῆμα πὸ αἰωρεῖται στὸν ἀέρα.*

Rita Dove

Ἄντι ν' ἀνακουφίζει ἔγινε βαρύτερη
ἡ ἐβδομάδα τῶν πέντε ἡμερῶν!
Λάθος ἦταν λοιπὸν πὸ δὲν ὑπολογίσαμε
ἐκείνους πὸ δὲν ἀντέχουν στὴν πλήξη
μακρότερης ἀργίας.
Πάντως τὰ βράδια τῆς Παρασκευῆς
χρόνος προνομιούχος
κυρίως γιὰ νὰ ἐπιδένουν τὶς πληγές
ὄσοι ἀγωνίσθηκαν
ὅπως καταμετροῦν τοὺς σκοτωμένους
ἕστερ' ἀπ' τὴ μάχη
γιὰ νὰ τοὺς θάψουν μὲ ἤσυχη συνείδηση.
Ὅμως τὰ βράδια τῆς Παρασκευῆς
πὸ κλείνουν θεσμικὰ οἱ ἐπιχειρήσεις
οἱ πληγές ἔχουν ἤδη σταματήσει νὰ αἰμορραγοῦν
καὶ μόνο τὰ σημάδια ἀπὸ τὶς ροζ οὐλές
προσιωνίζουν τὴν εἰρήνην τοῦ Σαββατοκύριακου.

Sydney-Brighton Le Sands 27-10-2001

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Πολλοὶ φιλοδοξοῦν νὰ κρατήσουν σημειώσεις
σταθερὰ σημεῖα ἀπὸ τὴν τρέχουσα ζωὴ
ποῦ δὲν ἦταν μόνο δική τους
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κι ἔτρεχε νὰ φύγει
χωρὶς κανεὶς νὰ γνωρίζει γιὰ ποῦ
χωρὶς κανεὶς νὰ μπορεῖ νὰ τὴν σταματήσει.
Ὅμως παρὰ τὶς φιλότιμες προσπάθειες
ἀκριβοῦς ἐγγραφῆς
σχεδὸν κανεὶς δὲν ὑποψιάστηκε τὴν παγίδα
τοῦ ἐξευγενισμένου Προκρούστη
καθὼς ταριχεύονται κατὰ τὸ δοκοῦν
μόνο σπαράγματα ἀπ' τὸ τεμαχισμένο πρόσωπο
τῆς κάθε μέρας
κι ἄς εἶχε ἐκείνη ἀνεπιφύλαχτα καθρεφτισθεῖ
στὴν ρευστὴ ἐπιφάνεια τῆς συνειδήσεως.

Sydney-Brighton Le Sands 28-10-2001

ΤΟΠΙΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ

**Αρμεγες με τὰ μάτια σου τὸ φῶς τῆς οἰκουμένης.
Ρίτσος*

Ἄνεκαθεν μιὰ σχέση καταγωγικὴ
ἤξερε νὰ προσδιορίζει χωρὶς λόγια
τὸν ἄνθρωπο ἀπ' τὸ τοπίο
ὅπου τὸ πάνω χέρι εἶχε τὸ πράσινο
ἀλλὰ καὶ τὸ τοπίο ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ ἀνθρώπου
καθὼς διαχεόταν εἰρηνικὸ στὰ ζῶα καὶ τὰ ἔρπετά.
Αὐτοὺς τοὺς καταποντισμένους συνειρμούς
ἀνασύρουν κάποιοι ζωγράφοι προσφάτως
σὰν ψόφια ψάρια τοῦ βυθοῦ
ποὺ δὲν μποροῦν πιά νὰ θρέψουν κανένα
ἀλλὰ τοῦλάχιστον μαστιγώνουν
μιὰ παγκοσμιοποιημένη ἀναισθησία
πόλεων καὶ χωρίων.

Ἔτσι μονάχα δικαιολογεῖται
γιατὶ ὀνομάζουν τοπίο ἀποκαλυπτικὸ
τὴν πλήρη ἀπουσία ἀνθρώπινης μορφῆς
σὲ χαρτογραφήματα θολὰ τῆς ὑπαίθρου
ὅπου ἀπέραντοι ὄγκοι ἀπὸ σύννεφα
ἔχουν περιπτυχθεῖ σὲ ὀριστικὸ ἐναγκαλισμὸ
γιγαντιαίους φοβεροὺς μετεωρίτες.

Sydney-Brighton Le Sands 31-10-2001

ΜΗΝΥΜΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΡΦΗ

Τὸ νὰ ζητᾶς ἀπὸ τὸν ποιητὴ
νὰ ἐρμηνεύσει τοὺς στίχους του
εἶναι σὰ νὰ πιέζεις τὸν μάρτυρα
ν' ἀνακαλέσει τὴν πρώτη κατάθεση.

Δοκίμασαν κάτι τέτοιο καὶ στὸ σκάνδαλο
τοῦ Watergate

μὰ πῆραν τὴν ἀπάντηση ἀπ' τὸν Νέγρο
πὼς ἂν ὑποχωροῦσε στίς πιέσεις των
δὲν θὰ μπορούσε νὰ ξαναδεῖ
στὰ μάτια τὴν γάτα του!

Ποιὸς ποιητῆς θὰ ἔταν λιγότερο πιστὸς
στὴν ταυτότητα τῆς μορφῆς
ξέροντας πὼς αὐτὴ μονάχα εἶναι τὸ μήνυμα
ἀπαράλλαχτη γιὰ τὸν ἄνθρωπο
καὶ γιὰ τὴν γάτα;

Sydney-Brighton Le Sands 3-11-2001

ΟΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Είπαμε, εἶναι ἄνθρωποι κοινοὶ
σὰν τοὺς ἄλλους
ὅμως κι' αὐτὸ δὲν εἶναι τελείως ἀκριβές.
Ἄλλάζουν τόσο εὐκόλα κι' αἰφνιδίως
ὄχι μονάχα ψυχικὴ διάθεση
ἀλλὰ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πραγμάτων
τὸ χρῶμα στὴν ἀτμόσφαιρα
τοὺς μετασχηματισμοὺς στὰ νέφη
τις καμπυλότητες καὶ τὶς αἰχμὲς
στὰ βουνὰ
ἀκόμη καὶ στὸ ἀπέναντι ἀκρωτήριο.
Εἶναι αὐτοὶ ποὺ βλέπουν ὄνειρα μὲς στὸ
μεσημέρι
μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα.
Αὐτοὶ ποὺ οἰκειοποιοῦνται τὶς τύψεις τῶν ἄλλων
γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν δυστυχησμένοι.
Αὐτοὶ ποὺ μιλοῦν μὲ νεράϊδες καὶ σκιές
περπατοῦν σὰν τὸν Χριστὸ ἐπὶ τῶν κυμάτων
καὶ καταποντιζόμενοι δὲν ἀφήνουν νὰ βραχεῖ
ἢ στολὴ τους ἢ πρῶτη...

Sydney-Brighton Le Sands 5-11-2001

Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΡΟΥΧΩΝ

Μοῦ φτάνει νὰ σκεφτῶ
τὴν πιὸ λιτὴ ποικιλία τῶν ρούχων
ἀπὸ τὶς πάνες τοῦ μωροῦ
ἕως τὶς γάζες τῶν πληγῶν
καὶ τὸ ὀριστικὸ σπαργάνωμα τοῦ σάβανου,
γιὰ νὰ πεισθῶ πὼς ἡ γύμνια
εἶναι τὸ πρῶτο μας γνώρισμα.

Sydney-Brighton Le Sands 7-11-2001

ΛΑΓΝΕΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σπάσαμε τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου
ἀκόμη καὶ τοῦ φωτός
ἀλλὰ δὲν σπάσαμε τὸν καρδιασμὸ
τῆς ἀπομακρύνσεως
ἀπ' τὴν ἀρχέγονη ἐστία τῆς ζωῆς,
ἀκόρεστη λαγνεία θανάτου.

Sydney-Redfern 7-11-2001

ΤΥΦΛΗ ΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ

Παραπονιόταν πώς συνεχῶς πέφτουν φύλλα
καὶ λερώνουν τὴν αὐλὴ
χωρὶς νὰ λογαριάσει οὔτε μιὰ φορὰ
τὸ ἄμοιρο δέντρο
ποὺ στεκόταν παράμερα
κι ἔπρεπε νὰ περιμένει καρτερικὰ
μέχρι τέλους
τὴν πλήρη ἀπογύμνωσιν ἐτήσιο ἐξευτελισμὸ
γιὰ νὰ δεχθεῖ ἀργότερα σὰν ἀντάλλαγμα
ἓνα καινούργιο φύλλωμα.

Great Keppel Island 11-11-2001

ΠΟΔΟΜΑΝΤΕΙΕΣ

Βλέποντας τις ανώνυμες πατημασιές
στην βρεγμένη άμμο
μέτρησα πάλι
τόν ρυθμό τῆς φυγῆς,
δηλαδή τὸν σφυγμὸ τῆς ζωῆς
πού ἔχει ἡ ἀνάσα μας
στὸν κόσμο τοῦτο πού τὸν λέμε
τόν ἀπάνω.

Great Keppel Island 13-11-2001

Ο ΡΥΘΜΟΣ ΤΗΣ ΦΥΓΗΣ

Ἐκείνο ποῦ δὲν ἔλεγε νὰ ἡσυχάσει
ἦταν πρωτίστως ἡ εὐγνωμοσύνη
τῶν εὐαίσθητων
δηλαδή τῶν ἐκάστοτε γρηγορούντων
ποῦ ἤθελε νὰ καταγράψει ἐν λεπτομερείᾳ
τὸν βηματισμὸ τοῦ διερχόμενου θαύματος.

Ἐκείνο ποῦ δὲν ἔλεγε νὰ ἡσυχάσει
ἦταν πρωτίστως ἡ εὐγνωμοσύνη
τῶν εὐαίσθητων
δηλαδή τῶν ἐκάστοτε γρηγορούντων
ποῦ ἤθελε νὰ καταγράψει ἐν λεπτομερείᾳ
τὸν βηματισμὸ τοῦ διερχόμενου θαύματος.

Ἐκείνο ποῦ δὲν ἔλεγε νὰ ἡσυχάσει
ἦταν πρωτίστως ἡ εὐγνωμοσύνη
τῶν εὐαίσθητων
δηλαδή τῶν ἐκάστοτε γρηγορούντων
ποῦ ἤθελε νὰ καταγράψει ἐν λεπτομερείᾳ
τὸν βηματισμὸ τοῦ διερχόμενου θαύματος.

Ἐκείνο ποῦ δὲν ἔλεγε νὰ ἡσυχάσει
ἦταν πρωτίστως ἡ εὐγνωμοσύνη
τῶν εὐαίσθητων
δηλαδή τῶν ἐκάστοτε γρηγορούντων
ποῦ ἤθελε νὰ καταγράψει ἐν λεπτομερείᾳ
τὸν βηματισμὸ τοῦ διερχόμενου θαύματος.

Great Keppel Island 14-11-2001

ΣΥΝΑΛΛΗΛΙΑ

Ἄπ' τῆ στιγμῆ πού μπορεῖς νά τὸ φτάσεις,
τὸ δικαιούσαι.

Ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ πεῖ ἄνευ ὄρων.

Ὅρος ἀπαράβατος στὰ δικαιώματα τῆς ἐλευθερίας
ὁ ἀδιαίρετος ἄνθρωπος.

Great Keppel Island 14-11-2001

ΦΩΣ ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΟ

Ποτέ ὁ ζωγράφος δὲν ἦταν ποιητῆς
μήτε ὁ ποιητῆς ζωγράφος
ὅσο σκληρὰ κι' ἂν ἀγωνίστηκαν
τὰ δίδυμα ἀδέλφια
ν' ἀποκρυπτογραφήσουν τῆς ζωῆς τὸν γρίφο
ποὺ πάντα βέβαια τὸν συνόδευε μουσικὴ δωματίου
ὅμως ἀμφιθυμίας ἀβάσταχτης
καθὼς κι' ἄλλες τέχνες
ποὺ εὐδοκιμοῦν στὸ μεταίχμιο.
Τὸ φῶς τοῦ ἡλίου δὲν ἐξαντλεῖται
στὰ χρώματα τῆς ἱριδας
ἀφοῦ ἔχει τόσες ἀκόμη ἀποχρώσεις
καὶ σκιάσεις ἄλλες τόσες,
γι' αὐτὸ θά 'ταν βανδαλισμὸς ἂν τολμούσαμε
νὰ μὴ φυλάξουμε ἀσύγχυτο τὸ ἀκαριαῖο
βλέμμα τοῦ καλλιτέχνη.

Great Keppel Island 15-11-2001

«ENDLESS SUMMER»

Μόνο σέ τούτη τή γωνιά τῆς ἀπέραντης χώρας
μπορεῖς χωρίς ὑπερβολή νά μιλάς γιά
«ἀτέλειωτο καλοκαίρι»
κι' ὄχι μονάχα νά τὸ λές σάν ἐπιφώνημα
τῆς στιγμῆς
ἀλλά καί νά τὸ γράφεις πάνω στό σκάφος σου
σύνθημα εὐκτικό
ἀποτρόπαιο γιά θεοὺς καὶ δαίμονες
πού ὡς γνωστὸν πολλαπλασιάζονται ἀντιστρό-
φως ἀνάλογα
μέ τοὺς θαμῶνες τοῦ μόνου στό νησί Πανδοχείου.
Καὶ βέβαια δὲν ξεχνᾷς ὅτι καθεὶς ἀπ' αὐτοὺς
εἶχε ἐκ τῶν προτέρων τὴν φιλοδοξία
νά δηλώσει φεύγοντας
πὼς ἐδῶ ἦταν πού εἶδε τὴν ψυχὴ του
νά ναυαγεῖ.
Πάντως «ἀτέλειωτο καλοκαίρι» ἐγγυῶνται παρὰ ταῦτα
τ' ἀνυποχώρητα βράχια
ἢ ἕως ἐσχάτου βαθμοῦ συντετριμμένη ἀμμουδιὰ
τὰ φιλέρημα νέφη πού ἔρχονται μόνο
νά δροσίσουν γιά λίγο
τὴν ἀειθαλῆ νωχέλεια τοῦ τροπικοῦ ὄλοκαυτώματος
τὰ δὲ λοιπὰ ἐπαφίενται ὡς συνήθως
στὴν ὅλως ἀπρόβλεπτη φιλοτιμία τοῦ ἀνθρώπου.

Great Keppel Island 15-11-2001

ΑΠΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ

Ἀνάψανε κι ἀπόψε τούς παραθαλάσσιους πυρσούς
ἀλλὰ προφανῶς δίχως ἀντίκρουσμα
δηλαδή μᾶλλον ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα
ὅπως συνήθως λέμε γιὰ χειρονομίες ἀμηχανίας.
Οἱ θαμῶνες τοῦ μοναδικοῦ στὸ νησί Πανδοχείου
εἶχαν γαλουχηθεῖ μέχρι προσφάτως
σὲ ἀποικιοκρατικὴ χλιδὴ
σχεδὸν ταυτισμένη σὰν σύνδρομο
μὲ τὴ νωχέλεια τοῦ τροπικοῦ κλίματος.
Ἄρα κι' ὕστερ' ἀπ' τὸ αἰφνίδιο ἀναποδογύρισμα
τοῦ μέχρι χθὲς ἀνάλγητου κόσμου
δὲν θὰ δέχονταν ἀσφαλῶς νὰ ὑστερήσουν
σὲ κεκτημένες ἀξιώσεις
ὅσο λίγοι κι ἂν τόλμησαν ἐφέτος νὰ ταξιδέψουν
ὅσο λίγοι κι ἂν ἔρχονται ἐφεξῆς.

Great Keppel Island 16-11-2001

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Ρωτούσαμε για τήν Ἀρχή
μας παραπέμφανε στοῦ Τέλος.
Καθὼς πηγαίναμε πρὸς τὸ Τέλος
μας ἔκλεισε τὸ στόμα ἢ Ἀρχή!

Great Keppel Island 16-11-2001

ΟΤΑΝ Η ΑΝΟΙΞΗ ΣΥΝΩΜΟΤΕΙ

Ἡ Ἄνοιξη ἐφέτος ἦλθε καθυστερημένη
κι ἔφυγε νωρίς
χωρίς καμμιά προειδοποίηση
σέ μετεωρολογικούς σταθμούς
χωρίς μιὰ τυπική συγγνώμη στὰ ἔξαπατηθέντα
φυτὰ καὶ ἄνθη.

Ποῦ νὰ καταγγεῖλει κανεὶς τὴν Ἄνοιξη
ὅταν συνωμοτεῖ πίσω ἀπ' τὴ ράχη μας
μ' ἓνα ἑτεροχρονισμένο Καλοκαίρι,
ἐνῶ οἱ Κυβερνῶντες ἀπέρχονται ἀνεύθυνοι
ἀπ' τὴν σκηνὴ
ἀπαιτώντας ἀπ' ὅλους μας νὰ σεβασθοῦμε
τὰ μπάνια τοῦ λαοῦ!

Κι ὅμως εἶναι γνωστὸ ἀκόμη καὶ στοὺς ἀφελεῖς
ὅτι κανεὶς λαὸς δὲν εὐήμερεῖ
ἂν δὲν λειτουργοῦν μὲ στοιχειώδη εὐπρέπεια
τοῦλάχιστον οἱ τέσσερις ἐποχὲς τοῦ χρόνου.

Great Keppel Island 17-11-2001

ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κεῖνος πού περπατάει μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες
εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ δέσμιος
ἐνὸς ἀόρατου καταναγκασμοῦ
ἀδιάφορο ἂν πρόκειται γιὰ πρόδηλη κούραση
ἢ εἰκαζόμενη ἀκηδία καὶ θλίψη.
Πῶς νὰ ἐρμηνεύσει κανεὶς τέτοια ὀξεία
ἀντιπαράθεση
ἀνάμεσα στὰ πάνω καὶ τὰ κάτω ἄκρα
τοῦ ἴδιου σώματος;
Ἄπο ποιοῦ σημεῖο καὶ πέρα ἢ ποικιλία
δυνατοτήτων
δηλώνει κίνδυνο ἀσυνέχειας στὴ δομὴ
πρόβλημα κοινοῦ στόχου στὴ λειτουργία;
Ἄν τέτοια ἐρωτήματα γεννᾷ τὸ σῶμα,
πῶς θὰ βολέψουμε τὴν ψυχὴ;

Great Keppel Island 17-11-2001

ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ ΑΥΤΙΣΜΟΣ

“Όταν ξυπνᾷ δὲν θέλει νὰ μιλήσει,
τὸ βλέμμα του ἐπιμόνως ἐνδοστρεφές
μοιάζει νὰ συνεχίζει ὄνειρο
μόνο μὲ μορφές
μουσικὴ χωρὶς λόγια.

Ἴδου λοιπὸν πῶς φτάσαμε δι’ ἄλλης ὁδοῦ
στὴ μεταστροφή τῶν Παρθένων:
“Όταν ὁ λόγος εὐτελίζεται σὲ πληθωρισμὸ
διέξοδος ἄλλη γιὰ τὸν τίμιο δὲν ὑπάρχει
παρὰ ἓνας κατ’ ἐκλογὴν αὐτισμὸς.

Great Keppel Island 18-11-2001

ΖΗΤΗΜΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ

Ἐκεῖ πού φτάσανε τὰ πράγματα
θά 'πρεπε νὰ ἱεραρχήσουμε ἀπ' τὴν ἀρχή
ὅλες τίς ἀξίες σὲ ἄλλη βάση.
Γνωρίζοντας ὅτι ἐμεῖς κι αὐτοὶ δὲν πρόκειται
νὰ βρεθοῦμε ποτὲ κάτω ἀπ' τὴν ἴδια Σημαία
δὲν εἶναι διόλου συνεπὲς νὰ δυσανασχετοῦμε ἀκόμη
γιὰ ὅποιες προκλήσεις των ἢ ἀπειλές.
Ἀντιθέτως, θὰ 'ταν σημεῖο δικοῦ μας ἐκφυλισμοῦ
ἂν κάποτε ἔπαυαν νὰ μᾶς ἀδικοῦνε.
Αὐτὸ θὰ σήμαινε πὼς ἔπαψαν νὰ μᾶς θεωροῦν
ἀντίθετους
καὶ μάλιστα ἰδιαζόντως ἐπικινδύνους.

Great Keppel Island 18-11-2001

ΤΟ ΠΙΟ ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΘΕΑΜΑ

Τὸ πιὸ μακάβριο θέαμα
φαντάρος σκοτωμένος
τὰ χέρια του ὀλόγυμνα
τὰ πόδια του πρησμένα
ὄλα τὰ ροῦχα του χακὶ
τυφλῆς ὑπακοῆς
καὶ τὸ παγούρι τοῦ νεροῦ
ἀχρείαστο στὴ μέση.
*Ἄν ὄλα τῶρα μάταια,
πῶς νὰ μὴν ἀπορεῖς
πῶς θὰ τὴν βροῦν τὴ Μάνα του
νὰ ῥθει νὰ τὸν κηδεύσει;

Great Keppel Island 18-11-2001

ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ

«Οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν»

Ρωμ. 8,30

Αὐτὸς τὸ ξέρει καλύτερα
κι ἀπὸ τοὺς φίλους
κι ἀπ' τοὺς ἀναγνώστες του:
γιὰ τὰ ὅσα τόλμησε νὰ καταθέσει
δὲν θὰ τὸν ὑπερασπισθεῖ κανεὶς
ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.
Ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ τὸ καταλόγιζε σὲ κανένα
ὡς προδοσία.

Εἶναι ἀνθρώπινη ἀδυναμία
ἴσως ἀκόμη κι ἀρετὴ
νὰ μὴ μποροῦν νὰ ἐγγυηθοῦν
ἀνενδοιάστως
πράγματα ποὺ δὲν ἔζησαν ἀπὸ πρῶτο χέρι.
Ἔως τὸ τέλος λοιπὸν
κι ἀκόμη πέρ' ἀπὸ τὸ τέλος
ἕως τὴν αἰωνιότητα ποὺ ξέρει μόνο ὁ Θεὸς
αὐτὸς δὲν ἔχει ἄλλο Σινηγόρο
παρὰ τὴν αἰμάσσουσα συνείδησή του.
Τὴ δύναμη νὰ στέκεται διὰ βίου
φρουρὸς σ' αὐτὴ τὴ μοναξιά
δὲν τὴν ἀντλεῖ ἀπὸ τίποτε δικό του
γι' αὐτὸ μὴ γένοιτο νὰ καυχηθεῖ,
τὴν βρίσκει πάντα στὸ κρυφὸ γεγονὸς
ποὺ πάλι μόνος αὐτὸς γνωρίζει:

δὲν διάλεξε ἀϋθαιρέτως αὐτὸν τὸν ρόλο.
Ἄλλος τὸν διάλεξε
χωρὶς κὰν νὰ τὸν ρωτήσει.
Ἔτσι, ὅλη ἡ ὀδύνη τοῦ πηγάζει
ἀπὸ ἓνα καὶ μόνο:
ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀκατανόητη ἐκλογή.

Great Keppel Island 20-11-2001

«ΛΑΟΣ ΔΥΣΣΕΒΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ»

Δὲν ἀναφέρεται, κύριοι, στὸν Παλαιὸ Ἰσραήλ,
σ' ἐμᾶς ἀναφέρεται
ποὺ δῆθεν Τὸν πιστέψαμε καὶ βαπτισθήκαμε
στ' ὄνομά Του
ἀφοῦ προηγουμένως τὸν εἶχαμε πανηγυρικὰ
ὁμολογήσει

ἐν μέσῃ Ἐκκλησία

«Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ»
κι ὅμως αὐτὸ δὲν μᾶς ἐμπόδισε νὰ γεμίσουμε
τοὺς δικούς μας αἰῶνες μὲ σκοτάδι πυκνότερο
μὲ περισσότερο ψεῦδος καὶ θάνατο
ἀπὸ τοὺς πρὸ ἡμῶν,
δοθέντος μάλιστα πὼς ἰσχυριζόμασταν
ὅτι τὰ πάντα διαχειρισθήκαμε ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου!

Χαλκεύσαμε εἰδῶλα Χριστιανικὰ
εἰδεχθέστερα ἀπὸ τὶς μούμιες τῆς Αἰγύπτου
καὶ τῶν Ἀσσυρίων τὰ ξόανα
τὰ στήσαμε μάλιστα ἐπὶ Καθέδρας
ν' ἀποφαίνονται ἀλαθῆτως γιὰ τὰ πάντα
ἀκόμη καὶ γιὰ αἰῶνια ζωὴ
ἢ γιὰ αἰῶνια κόλαση.

Μ' ὅλ' αὐτὰ βέβαια δὲν Τὸν ἀρνηθήκαμε μόνο,
Τὸν καταργήσαμε ὀριστικὰ
ἀφοῦ πιά δὲν εἶναι Αὐτὸς «τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν
τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον»!

Great Keppel Island 21-11-2001

ΑΠΑΞΙΩΣΗ

Οί δικές μας πράξεις, σάν νά μὴν ἔγιναν
γι' αὐτὸ ξεχνιοῦνται τόσο γρήγορα
ὄχι μονάχα ἀπὸ μᾶς
ἀλλὰ κι' ἀπ' ὅσους τὶς σημείωναν κατασκοπεύοντας
γιὰ νὰ μᾶς δικάσουν.
Ἄφοῦ μὴτε τὰ πρῶτα ὕλικά δικά μας
πῶς ν' ἀντέξουν στὸ χρόνο
καὶ στὶς παρεμβαλλόμενες ἀντιξοότητες
πράξεις ἀνυπόστατες;
Ἐμεῖς ἀπλῶς μετατοπίσαμε κάποια στοιχεῖα
φροντίζοντας ὅσο γινόταν
νὰ μὴ σπάσουμε κρύσταλλα,
κι ἂν κάποτε συνέβαινε τέτοιο ἀτύχημα
βλέπαμε μόνο πῶς ἐλευθερωνόταν τὸ φῶς
χρυσώνοντας τὰ συντρίμια.

Melbourne 25-11-2001

Ο ΚΛΑΥΣΙΓΕΛΩΣ ΤΩΝ ΓΡΗΓΟΡΟΥΝΤΩΝ

«Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.»

Α' Θεσσ. 5,16

Χρόνια τὴν γύρευα ἐτούτη τὴν στιγμή
νὰ ἐξηγηθῶ —πρὶν κλείσω ξαφνικὰ τὰ μάτια—
πρὸς ὄλους τοὺς ἄμουςους καὶ τοὺς μεταπράτες

στὸ πάναγγο βασίλειο τῶν Μουσῶν

ποὺ θέλοντας ν' ἀκυρώσουν τὴν φωνή μου

πίστεψαν πὼς θὰ διέστρεφαν καὶ τὴν Ποίηση.

Βρίσκοντας δῆθεν πληθωρική τὴν γραφή μου

νόμισαν ὅτι γράφω στίχους ἀπὸ ματαιοδοξία

ἢ ἄλλες βέβηλες σκοπιμότητες

γιατὶ ἀσφαλῶς εἶναι πάντα εὐκολότερο

νὰ κρίνεις ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια.

“Ὁμως ἡ Ποίηση, ἱερὸς κλαυσίγελως τῶν Γρηγορούντων,

δὲν ἔχει διαλείψεις μήτε διαλείμματα

ὅπως ἀκριβῶς ἐδίδαξαν καὶ οἱ Στουδίτες

μέ τὴν Τάξη τῶν Ἀκοιμήτων.

“Ὅσοι λοιπὸν κρατοῦν στατιστικῆς

καὶ μετροῦν κατὰ κόσμον

τὴν κίνηση τῶν δακρύων

τηροῦν τοὺς νόμους τῆς Ἀγορᾶς

κι ἐγὼ τοὺς ἄφησα ἀπ' τὴν ἀρχὴ νὰ χαίρονται

τὰ παντοειδῆ ἀγοραῖα...

Sydney-Brighton Le Sands 26-11-2001

ΟΙ ΧΑΡΚΙΑΝΟΙ

Δέν ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀκολουθήσει
Ἐρωδιός
δέν θέλαμε νὰ χάσουμε τὸ δρόμο
οὔτε τὸ σπίτι,
γι' αὐτὸ καὶ τὴν πολίχνη μας τὴν
χτίσαμε
στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ψηλορείτη.

Sydney-Brighton Le Sands 29-11-2001

Ο ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ

Δέν εἶναι τόσο τὰ πράγματα
πού ὅπως κι ἂν τὸ κάνουμε
μένουν πάντα τὰ ἴδια·
εἶναι ἡ διάταξη τῶν πραγμάτων
στοὺς προσωπικούς χώρους καὶ τὶς κοινόχρηστες
ἐκτάσεις

στὸ δρόμο μὲ τὴν κίνηση
ἢ τὰ δημόσια τέρατα ὑποτιθέμενης ἀδράνειας
πού κάνουν τὴ διαφορά
μοναδικὴ τὴν ματιά σου.

Ποιὸς ἐπιτέλους κινεῖ τὰ νήματα
πίσω ἀπ' τὶς κοῦκλες;

Ποιὸς διατάζει τὰ πράγματα
ποῦ θὰ σταθοῦν καὶ πῶς θὰ πέσουν
ὅταν πιά δὲν ἀντέχεται
ἡ ταυτισμένη μὲ μιὰ μόνο ἐντύπωση
παρουσία τους;

Εἶναι ὁ σεμνότερος θαυματοποιὸς
πού μνημειώνει ὅλες τὶς στιγμὲς
μὲ τὴν ἴδια ἀκριβῶς χειρονομία
πού τὶς ἀκυρώνει.

Sydney-Brighton Le Sands 10-12-2001

ΤΩΝ ΑΔΥΝΑΤΩΝ

«Δὲν μπορεῖτε νὰ ἀποσυναρμολογήσετε τὴ θάλασσα.»
Ἰλία Πριγκοζίν

Μόνο ἓνας ποιητὴς ἢ ἓνας σοφὸς
μιλάει ἔτσι γιὰ τὴ θάλασσα,
ἀνεξερεύνητη σὰν τὴν ἄβυσσο
περίπλοκη καὶ ἱερὴ
σὰν τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney-Brighton Le Sands 17-12-2001

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

*Κλυδωνιζόμαστε στα φθαρτά, υπερφρονούμε και υπεραιρόμεθα
υπερτιμούμε τις πράξεις μας... έμεις οί κατά σύμβασιν ζώντες.*

Τ. Παπατσώνης

Τò ξέρει ό καρδιογνώστης Θεός
πώς τόν φαρισαϊσμό τόν σιχαίνομαι
περισσότερο άπ' τήν όποια άκολασία
κι άς μήν έπιτρέπει τò «σχήμα» μου
τέτοιες κοινωνικά έπικίνδυνες έλευθεριότητες.
Δέν ντρέπομαι λοιπόν νά δηλώσω
 ένώπιον Θεοῦ και άνθρωπων
πώς δέν θυμούμαι νά 'νωσα ήθικά μειωμένος
 για όποιαδήποτε δημόσια πράξη μου
όσο έταστικά κι αν σκαλίζω πρòς τά πίσω
 τήν ένσυνείδητη βιοτή μου.
Θυμούμαι όμως κι' άκόμη μου σπαράζουν τήν ψυχή
 άπό άπαρηγόρητη άμηχανία και θλίψη
κάποιες φορές που πλήγωσα με τήν άπερι-
 σκεψία μου
 συνάνθρωπο άγαπημένο σε κουβέντα
 τέτ-α-τέτ
όπου λόγια και δάκρυα είχαν λασπώσει μαζί
 σε μιá όδύνη πλήρους άδιεξόδου.
Έτσι, μοναδική φορά
που ένιωσα δημόσια μειωμένος
ήταν όταν πήγα έθελοντής αίμοδότης
 σε Νοσοκομείο τών Άθηνών
 κι ή προσφορά μου δέν έγινε δεκτή
μόλις άκουσαν ότι πάσχω άπό διαβήτη!

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-2001

ΣΑΝ ΝΟΜΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ

Ἄπόψε τὸ φεγγάρι ἐρυθροκίτρινο
σχῆμα ἀκανόνιστο σὰ νόμισμα βυζαντινὸ
σ' ὀλόκληρη τὴν τριμμένη ἀπ' τὸν χρόνον
περίμετρο φαγωμένο
δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ παρηγορήσει νεράϊδες
μήτε νὰ ἐνθαρρύνει τολμήματα
ὑπνοβατῶν.

Ἄναρτημένο στὸ μουντὸ στερέωμα
μιὰ τρύπα φλογισμένη στὸν οὐρανὸ
ὑπόμνηση ἐνεργοῦ ἀλληλεγγύης
στοὺς κάτω πυροσβέστες ποὺ παλεύουν
μὲ τὶς ἑκατὸ ἐστίες πυρκαγιᾶς
χωρὶς νὰ ξέρουμε ἀριθμὸ τῶν ἐμπρησμῶν.

Sydney-Brighton Le Sands 28-12-2001

ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ

*Ἔβλεπα παντοῦ ὄραματα τῆς θάλασσας.
Γ. Σεφέρης*

Μήτε μᾶς εἶπαν, μήτε θὰ μᾶς ποῦν
 πότε θὰ φύγει ἡ θάλασσα
 πότε θὰ ῥθοῦν τὰ φύκια.
Πάντως ἐσύ νὰ χαίρεσαι
 στό πήγαιν' - ἔλα τοῦ νεροῦ
 τὸ χρῶμα τὸ γαλάζιο
ξεχνώντας τὸ ἰώδιο γιὰ φαρμακοποιούς.

Sydney-Brighton Le Sands 30-12-2001

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Οί λεπτοδείχτες	9
2. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ ἡλίου	10
3. Στὸ ἀπόλυτο κενὸ ἀέρος	11
4. Τὸ μυστικὸ τοῦ ὠκεανοῦ	12
5. Στὸ δειλινὸ μιᾶς ἐποχῆς	13
6. Μνήμη	14
7. Λαιμητόμος ἀναίμακτος	15
8. Κάθε λέξις	16
9. Ἡ μόνη λύσις	17
10. Ἡ θλίψις τῆς στατιστικῆς	18
11. Ἀωνύμων ἀνέμων	19
12. Συζυγίαις	20
13. Γνωμάτευσις	21
14. Ἀφροδίτη ἀτέλεστη	22
15. Ἡ διαφορὰ	23
16. Τὰ σύννεφα	24
17. Ὀλιγάρκεια	25
18. Τάφος ἀσύλητος	26
19. Λίθοι καὶ πλίνθοι	27
20. Τὰ ἀνεπανόρθωτα	28
21. Ἔπος σαφῶς κυκλώπειον	29
22. Οἱ λέξεις μου	30
23. Οἱ πιὸ φιλότιμοι	31
24. Σημεῖα καὶ τέρατα	32
25. Ἡ ἀθωότης τοῦ φεγγαριοῦ	33
26. Sydney	34
27. Χαιρετισμὸς στὸν Rodin	35
28. Σχήματα = Μικτὰ τεχνουργήματα	36
29. Οἱ τέως βεβαιότητες	37

30.	Δοκητισμοί	38
31.	Οἱ λέξεις καὶ τὸ πρόσωπο	39
32.	Δὲν ἦταν ψέμα	40
33.	Τῇ Ὑπερμάχῳ	41
34.	Μιὰ ἄλλη Καρυάτιδα	42
35.	Πίσω ἀπ' τὸν φράχτη	43
36.	Κεῖνοι ποὺ γράφουν γρίφους	44
37.	Ἡ λήξη τοῦ δράματος	45
38.	Στὸν Ezra Pound	46
39.	Μακρυνὸ ἀπείκασμα	47
40.	Βαρβαρότητες εὐγενῶν	48
41.	Οἱ ψευῆτες καὶ οἱ ἐπίορκοι	49
42.	Ἡ παλάμη τοῦ ἀνθρώπου	50
43.	Θλιβερὲς ἀνισότητες	51
44.	Τὰ παιδιά τοῦ Ποσειδώνα	52
45.	Ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου	53
46.	Τὸ παράλυτο μεσημέρι	54
47.	Ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῶν αἰσθήσεων	55
48.	Κρίνος ἀμάραντος	56
49.	Τρέλα ἢ γαληνότητα	57
50.	Καὶ τότε, φεῦ	58
51.	Ποίηση	59
52.	Πρὶν ἀπὸ τὴν νάρκωση	60
53.	Τὰ βαμμένα μαλλιά	61
54.	Εἰσβολὴ στὴν οὐτοπία	62
55.	Ἡ ἄλλη δικαιοσύνη	63
56.	Παραίνηση	64
57.	Τὸ δωμάτιο τοῦ πεθαμένου	65
58.	Τέκνα ὑψηλοῦ κινδύνου	66
59.	Τὸ ἔλλειμμα στὴν εἰκόνα	67
60.	Ἐφτὰ φορές	68

61. Ἡ ὀλοκληρία πού σωπαίνει	69
62. Σπονδή στό ἀνέφικτο	70
63. Τὸ προνόμιο τῆς ἀπουσίας	71
64. Ἡ ἀναπόληση τῶν χρωμάτων	72
65. Ἐν ἀπηγορευμένη μαυρία	73
66. Οἱ Κυκλάδες	74
67. Πίνακας περιεχομένων	75
68. Μαζοχισμὸς ἀνεπίτρεπτος	76
69. Παναγία ἢ «Θαλασσομαχοῦσα»	77
70. Ὁ νέος τρόπος	78
71. Ὁ Μισάνθρωπος	79
72. Ἡ ρεματιά	80
73. Ὅταν ὁ ἥλιος ἠττᾶται	81
74. Τομὲς καὶ συντομία	82
75. Ἐπικοινωνιολόγοι	83
76. Ἡ μοίρα τοῦ κόσμου	84
77. Πόλη ἀχειροποίητη	85
78. Νέοι καὶ γέροι	86
79. Ὁ πλειοδοτῶν μειοδότης	87
80. Φράση καὶ ἔκφραση	88
81. Δεῦτε ἀθουρῶως	89
82. Σταυρόλεξα καὶ χειρομαντεῖες	90
83. Τελεία καὶ παύλα	91
84. Dies Solaris	92
85. Ἀμφίβολο προνόμιο	93
86. Τίμιοι μὲ τὴν ἀλήθεια	94
87. Τὸ θέμα	95
88. Ὑποθήκη	96
89. Κόσμος πολύτροπος	97
90. Ad Fontes	98
91. Ἀνανεούμενες διαφεύσεις	99

92.	Τὸ ἱερό καὶ τὸ βέβηλο	100
93.	Ὁ τελευταῖος χορὸς τοῦ Ζαλόγγου	101
94.	Ἡ ἑβδομάδα τῶν πέντε ἡμερῶν	102
95.	Σημειώσεις ἡμερολογίου	103
96.	Τοπίο ἀποκαλυπτικό	104
97.	Μήνυμα εἶναι ἡ μορφή	105
98.	Οἱ ἀθαιρεσίες τῶν ποιητῶν	106
99.	Ἡ ποικιλία τῶν ρούχων	107
100.	Λαγνεία θανάτου	108
101.	Τυφλὴ ἰδιοτέλεια	109
102.	Blue Mountains	110
103.	Ποδομαντεῖες	111
104.	Ὁ ρυθμὸς τῆς φυγῆς	112
105.	Συναλληλία	113
106.	Φῶς ἀδιαπραγμάτευτο	114
107.	«Endless Summer»	115
108.	Ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα	116
109.	Μεταφυσικὸ ἀδιέξοδο	117
110.	Ὅταν ἡ Ἄνοιξη συνωμοτεῖ	118
111.	Δομὴ καὶ λειτουργία	119
112.	Κατ' ἐκλογὴν αὐτισμὸς	120
113.	Ζήτημα συνεπείας	121
114.	Τὸ πιὸ μακάβριο θέαμα	122
115.	Μοναχικὸς Συνήγορος	123
116.	Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος	125
117.	Ἀπαξίωση	126
118.	Ὁ κλαυσίγελος τῶν γρηγορούντων	127
119.	Οἱ Χαρκιανοί	128
120.	Ἡ φευγάτη δόξα	129
121.	Ὁ Σκηνογράφος	130
122.	Τῶν ἀδυνάτων	131

123.	Δημόσια ἐξομολόγησις	132
124.	Σὰν νόμισμα βυζαντινό	133
125.	Τὸ χρῶμα μὲς στὴν κίνησις	134